

ສາລະບານ

ພາກທີ I.....	1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ.....	1
ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ.....	1
ມາດຕາ 2 ການເຊົ່າ ແລະ ການສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ.....	1
ມາດຕາ 3 ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າ.....	2
ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບການເຊົ່າ ແລະ ການສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ	3
ມາດຕາ 5 ຫຼັກການ ກ່ຽວກັບການເຊົ່າ ແລະ ການສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ	3
ມາດຕາ 6 ຂອບເຂດການນໍາໃຊ້.....	4
ມາດຕາ 7 ການຮ່ວມມືສາກົນ.....	4
ພາກທີ II 4	
ການກໍານົດເຂດ ແລະ ຜູ້ມີສິດ ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ.....	4
ມາດຕາ 8 ການກໍານົດເຂດໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ການສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ	4
ມາດຕາ 9 ຜູ້ມີສິດເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ ທີ່ດິນຂອງລັດ.....	5
ພາກທີ III.....	5
ການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ.....	5
ໝວດທີ 15	
ການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ	5
ເພື່ອກົດຈະການ ການຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ສາທາລະນະປະໂຫຍດ	5
ມາດຕາ 10 ການເຊົ່າ ທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກົດຈະການ ການຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ສາທາລະນະປະໂຫຍດ.....	5
ມາດຕາ 11 ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າ ທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກົດຈະການ ການຄ້າການບໍລິການ ແລະ ສາທາລະນະປະໂຫຍດ.....	5
ມາດຕາ 12 ເງື່ອນໄຂການອະນຸຍາດການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກົດຈະການການຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ສາທາລະນະປະໂຫຍດ.....	6
ມາດຕາ 13 ຂັ້ນຕອນໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນກົດຈະການ ການຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ສາທາລະນະປະໂຫຍດ...	6
ໝວດທີ 27	
ການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເປັນບ່ອນຢູ່ອາໄສ,	7
ສໍານັກງານ, ອົງການ, ສະຖານທູດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ	7
ມາດຕາ 14 ການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອເປັນບ່ອນຢູ່ອາໄສ, ສໍານັກງານ, ອົງການ.....	7
ມາດຕາ 15 ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເປັນບ່ອນຢູ່ອາໄສ, ສໍານັກງານ, ອົງການ.....	7
ມາດຕາ 16 ເງື່ອນໄຂການອະນຸຍາດເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອເປັນບ່ອນຢູ່ອາໄສ, ສໍານັກງານ, ອົງການ	7
ມາດຕາ 17 ຂັ້ນຕອນໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນກົດຈະການ ບ່ອນຢູ່ອາໄສ, ສໍານັກງານ, ອົງການ	8
ມາດຕາ 18 ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າ, ເຮັດສັນຍາເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງດ້ານການທູດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ.....	8
ໝວດທີ 38	
ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນກົດຈະການທ່ອງທ່ຽວ.....	8
ມາດຕາ 19 ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກົດຈະການທ່ອງທ່ຽວ.....	8
ມາດຕາ 20 ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກົດຈະການທ່ອງທ່ຽວ	8
ມາດຕາ 21 ເງື່ອນໄຂການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກົດຈະການທ່ອງທ່ຽວ	9
ມາດຕາ 22 ຂັ້ນຕອນໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກົດຈະການທ່ອງທ່ຽວ.....	9
ໝວດທີ 410	
ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກົດຈະການກິລາ	10
ມາດຕາ 23 ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກົດຈະການກິລາ	10
ມາດຕາ 24 ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດເພື່ອກົດຈະການກິລາ	10

ມາດຕາ 25 ເງື່ອນໄຂການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດເພື່ອກິດຈະການກິລາ	10
ມາດຕາ 26 ຂັ້ນຕອນໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການກິລາ	11
ການສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ	12
ໝວດທີ 112	
ການສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້	12
ມາດຕາ 27 ການສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການກະສິກຳ	12
ມາດຕາ 28 ການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນ ເພື່ອກິດຈະການກະສິກຳ	12
ມາດຕາ 29 ຂັ້ນຕອນການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນ ເພື່ອກິດຈະການກະສິກຳ	12
ມາດຕາ 30 ການສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການປ່າໄມ້	13
ມາດຕາ 31 ການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນປ່າໄມ້ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ	13
ມາດຕາ 32 ຂັ້ນຕອນການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນປ່າໄມ້ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ	14
ມາດຕາ 33 ການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນປ່າໄມ້ ເພື່ອການຟື້ນຟູປ່າ, ການປູກໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ	15
ມາດຕາ 34 ຂັ້ນຕອນການອະນຸຍາດ ໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນປ່າໄມ້ ເພື່ອການຟື້ນຟູປ່າ, ການປູກໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ສຳລັບການອະນຸຍາດ ຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ	15
ມາດຕາ 35 ຂັ້ນຕອນການອະນຸຍາດ ໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນປ່າໄມ້ ເພື່ອການຟື້ນຟູປ່າ, ການປູກໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ສຳລັບການອະນຸຍາດ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ	16
ມາດຕາ 36 ການອະນຸຍາດສຳປະທານທີ່ດິນປ່າໄມ້ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການລະບົບນິເວດປ່າໄມ້	17
ມາດຕາ 37 ຂັ້ນຕອນການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການລະບົບນິເວດປ່າໄມ້	18
ໝວດທີ 219	
ການໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດເພື່ອດຳເນີນ	19
ກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວແບບອານຸລັກທາງດ້ານວັດທະນະທຳ	19
ມາດຕາ 38 ການໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ ແບບອານຸລັກທາງດ້ານວັດທະນະທຳ	19
ມາດຕາ 39 ການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ ແບບອານຸລັກທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ	19
ມາດຕາ 40 ເງື່ອນໄຂການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ ແບບອານຸລັກ ທາງດ້ານວັດທະນະທຳ	20
ມາດຕາ 41 ຂັ້ນຕອນໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ, ແບບອານຸລັກທາງ ດ້ານວັດທະນະທຳ	20
ໝວດທີ 321	
ການສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ	21
ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການເຂດອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ	21
ມາດຕາ 42 ການສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການເຂດອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ	21
ມາດຕາ 43 ການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການເຂດອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ	22
ມາດຕາ 44 ເງື່ອນໄຂການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການເຂດອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ນິ ຄົມ ອຸດສາຫະກຳ	22
ມາດຕາ 45 ຂັ້ນຕອນໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການເຂດອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ	23
ໝວດທີ 424	
ການສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ	24
ເພື່ອສ້າງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ	24
ມາດຕາ 46 ການສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອສ້າງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ	24
ມາດຕາ 47 ການສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອສ້າງເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ	24
ມາດຕາ 48 ການສຳຫຼວດທີ່ດິນ ເພື່ອສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ	24

ມາດຕາ 49 ການອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ	25
ໝວດທີ 625	
ການສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອການພັດທະນາເປັນຕົວເມືອງໃໝ່,.....	25
ທາງດ່ວນ, ເຂດໂລຊິດສະຕິກ, ທ່າບົກ, ທ່າເຮືອ, ທາງລົດໄຟ ແລະ ສະໜາມບິນ.....	25
ມາດຕາ 50 ການສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອການພັດທະນາເປັນຕົວເມືອງໃໝ່, ທາງດ່ວນ, ເຂດໂລຊິດສະຕິກ, ທ່າບົກ, ທ່າເຮືອ, ທາງລົດໄຟ ແລະ ສະໜາມບິນ	25
ມາດຕາ 51 ການອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອການພັດທະນາເປັນຕົວເມືອງໃໝ່, ທາງດ່ວນ, ເຂດໂລຊິດສະຕິກ, ທ່າບົກ, ທາງລົດໄຟ ແລະ ສະໜາມບິນ	26
ມາດຕາ 52 ເງື່ອນໄຂການອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອການພັດທະນາເປັນຕົວເມືອງ ໃໝ່, ທາງດ່ວນ, ເຂດໂລຊິດສະຕິກ, ທ່າບົກ, ທ່າເຮືອ, ທາງລົດໄຟ ແລະ ສະໜາມບິນ	26
ມາດຕາ 53 ຂັ້ນຕອນໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອການພັດທະນາເປັນຕົວເມືອງໃໝ່, ທາງດ່ວນ, ເຂດໂລຊິດສະຕິກ, ທ່າບົກ, ທ່າເຮືອ, ທາງລົດໄຟ ແລະ ສະໜາມບິນ	26
ໝວດທີ 728	
ການສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ	28
ເພື່ອດໍາເນີນໂຄງການໄຟຟ້າ ແລະ ທຸລະກິດໄຟຟ້າ	28
ມາດຕາ 54 ການສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນໂຄງການໄຟຟ້າ ແລະ ທຸລະກິດໄຟຟ້າ.....	28
ມາດຕາ 55 ຂັ້ນຕອນໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນໂຄງການໄຟຟ້າ ແລະ ທຸລະກິດໄຟຟ້າ.....	28
ໝວດທີ 829	
ການສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ.....	29
ມາດຕາ 56 ການສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ.....	29
ມາດຕາ 57 ການອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ.....	30
ມາດຕາ 58 ຂັ້ນຕອນໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ.....	30
ພາກທີ V	32
ການປະມຸນ ແລະ ການເຈລະຈາ.....	32
ການເອົາທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ.....	32
ມາດຕາ 59 ການປະມຸນທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ	32
ມາດຕາ 60 ຮູບການປະມຸນທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ	32
ມາດຕາ 61 ພາສາໃນການປະມຸນທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ.....	32
ມາດຕາ 62 ຄະນະກຳມະການ ຮັບຜິດຊອບການປະມຸນທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ	32
ມາດຕາ 63 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຄະນະກຳມະການ ຮັບຜິດຊອບການປະມຸນທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ.....	33
ມາດຕາ 64 ການເຈລະຈາ ເພື່ອເອົາທີ່ດິນຂອງລັດ ໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ.....	33
ພາກທີ VI	33
ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງມວນຊົນ	33
ແລະ ຖານຂໍ້ມູນການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ.....	33
ມາດຕາ 65 ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງມວນຊົນ	33
ມາດຕາ 66 ຖານຂໍ້ມູນການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ.....	34
ພາກທີ VII.....	34
ການຍົກເລີກ ແລະ ການສິ້ນສຸດ	34
ສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ	34
ມາດຕາ 67 ການຍົກເລີກ ສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ.....	34
ມາດຕາ 68 ການສິ້ນສຸດການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ.....	35
ພາກທີ VIII.....	35

ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ	35
ມາດຕາ 69 ສິດຂອງຜູ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ	35
ມາດຕາ 70 ພັນທະຂອງຜູ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ	36
ພາກທີ IX	36
ເນື້ອໃນ, ຜົນປະໂຫຍດ ແລະ	36
ການເກັບຄ່າເຊົ່າ ແລະ ຄ່າສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ	36
ມາດຕາ 71 ເນື້ອໃນຂອງສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ	36
ມາດຕາ 72 ຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ	37
ມາດຕາ 73 ການເກັບຄ່າເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ	37
ມາດຕາ 74 ການປະເມີນຄ່າເຊົ່າ ແລະ ຄ່າສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ	37
ມາດຕາ 75 ການຊໍາລະຄ່າເຊົ່າ ແລະ ຄ່າສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ	37
ພາກທີ X	38
ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ດິນ	38
ຈາກການໃຫ້ເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ	38
ມາດຕາ 76 ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍຈາກກິດຈະການການລົງທຶນ ທີ່ໃຫ້ເຊົ່າ ແລະ ໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ	38
ມາດຕາ 77 ການຄິດໄລ່ໃນການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍຈາກກິດຈະການການລົງທຶນ ທີ່ໃຫ້ເຊົ່າ ແລະ ໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ	38
ມາດຕາ 78 ການກຳນົດ ແລະ ຈ່າຍຄ່າເສຍຫາຍຈາກການໂອນເອົາສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຄືນ	39
ພາກທີ XI	39
ຂໍ້ຫ້າມ	39
ມາດຕາ 79 ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ	39
ມາດຕາ 80 ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບຜູ້ເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ	40
ມາດຕາ 81 ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ	40
ພາກທີ XII	41
ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດ	41
ວຽກງານເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ	41
ມາດຕາ 82 ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ	41
ມາດຕາ 83 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງ ກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ	41
ມາດຕາ 84 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ	42
ມາດຕາ 85 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນເມືອງ	43
ມາດຕາ 86 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ	44
ມາດຕາ 87 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ກະຊວງການເງິນ	45
ມາດຕາ 88 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງ ທີ່ຮັບຜິດຊອບໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ	45
ມາດຕາ 89 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ	45
ມາດຕາ 90 ເນື້ອໃນການກວດກາ	46
ມາດຕາ 91 ຮູບການກວດກາ	46
ພາກທີ XIII	46
ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ	46
ມາດຕາ 92 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ	46
ມາດຕາ 93 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ	46
ພາກທີ XIV	46
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ	46
ມາດຕາ 94 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	46
ມາດຕາ 95 ຜົນສັກສິດ	46

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ລັດຖະບານ

ເລກທີ...../ລບ

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ.....

(ຮ່າງ) ດໍາລັດ
ວ່າດ້ວຍການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ສະບັບເລກທີ 03/ສພຊ, ລົງວັນທີ 16 ພະຈິກ 2021;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ສະບັບເລກທີ 70/ສພຊ, ລົງວັນທີ 21 ມິຖຸນາ 2019;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ ສະບັບເລກທີ 64/ສພຊ, ລົງວັນທີ 13 ມິຖຸນາ 2019;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 62/ສພຊ, ລົງວັນທີ 28 ມິຖຸນາ 2024;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊັບສິນຂອງລັດ ສະບັບເລກທີ 18/ສພຊ, ລົງວັນທີ 07 ກໍລະກົດ 2022;
- ອີງຕາມໜັງສືສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງ ກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ສະບັບເລກທີ/ກສ, ລົງວັນທີ

ລັດຖະບານ ອອກດໍາລັດ:

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ກໍານົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ, ຂັ້ນຕອນ, ກໍານົດເວລາ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາວຽກງານການເອົາທີ່ດິນຂອງລັດໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ດໍາເນີນໄປຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທໍາ, ສາມາດກວດສອບໄດ້ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແນໃສ່ຮັບປະກັນການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ, ແຜນຈັດສັນທີ່ດິນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ທັງເປັນການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ການສ້າງແຫຼ່ງລາຍຮັບເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ ຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 2 ການເຊົ່າ ແລະ ການສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ການເຊົ່າທີ່ດິນ ແມ່ນ ການຕົກລົງລະຫວ່າງ ຜູ້ເຊົ່າກັບຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນ ເພື່ອນໍາໃຊ້ທີ່ດິນເຂົ້າໃນກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ຕາມສັນຍາ ແລະ ກົດໝາຍ ເປັນຕົ້ນ ການຄ້າ, ການບໍລິການ, ສາທາລະນະປະໂຫຍດ, ບ່ອນຢູ່ອາໄສ, ສໍານັກງານ, ອົງການ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ການກິລາ, ການທູດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງສາກົນ.

ການສໍາປະທານທີ່ດິນ ແມ່ນ ການອະນຸຍາດຂອງລັດ ໃຫ້ຜູ້ຂໍສໍາປະທານທີ່ດິນ ນໍາໃຊ້ທີ່ດິນໃນພື້ນທີ່ໃດໜຶ່ງ ທີ່ລັດໄດ້ຈັດສັນ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການລົງທຶນສໍາປະທານ ຕາມສັນຍາ ແລະ ກົດໝາຍ ເປັນຕົ້ນ ໃນຂະແໜງ ກະສິ

ກຳ, ປຸກໄມ້, ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວແບບອະນຸລັກ, ເຂດອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ, ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ, ການພັດທະນາເປັນຕົວເມືອງໃໝ່, ທາງດ່ວນ, ເຂດໂລຊິດສະຕິກ, ທ່າບິກ, ທ່າເຮືອ, ທາງລົດໄຟ, ສະໜາມບິນ, ການພັດທະນາແຫຼ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າ, ການຊຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່. ກໍລະນີເຂດສຳປະທານທີ່ດິນ ຫາກກວມເອົາເຂດປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບນັ້ນ ຈະສຳປະທານໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຂັ້ນສູນກາງເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ທີ່ດິນຂອງລັດ** ໝາຍເຖິງ ທີ່ດິນທຸກຕອນ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງພັກ, ລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະພັນນັກຮົບເກົ່າລາວ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ລວມທັງທີ່ດິນທີ່ລັດສະຫງວນ ແລະ ອະນຸລັກໄວ້;
2. **ເຂດທົ່ງພຽງ** ໝາຍເຖິງ ເຂດພື້ນທີ່ດິນທີ່ຮາບພຽງ ຫຼື ຫູບໂນນ ໂດຍມີລະດັບຄວາມສູງທີ່ແຕກຕ່າງກັນລະຫວ່າງພື້ນທີ່ຕ່ຳ ແລະ ສູງ ຊຶ່ງໃນແຕ່ລະເຂດບໍ່ແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍ ແລະ ສູງກວ່າລະດັບໜ້ານ້ຳທະເລບໍ່ເກີນໜຶ່ງຮ້ອຍແມັດ;
3. **ເຂດພູພຽງ** ໝາຍເຖິງ ເຂດພື້ນທີ່ດິນທີ່ຮາບພຽງ, ມີລະດັບສູງຂຶ້ນກວ່າບໍລິເວນທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບ ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ເປັນບໍລິເວນທີ່ມີເນື້ອທີ່ກວ້າງ, ພື້ນທີ່ຕ່ຳ ແລະ ສູງມີລະດັບຕ່າງກັນຫຼາຍກວ່າ ໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບແມັດ ແລະ ສູງກວ່າລະດັບໜ້ານ້ຳທະເລແຕ່ ໜຶ່ງຮ້ອຍແມັດ ຫາ ໜຶ່ງພັນຫ້າຮ້ອຍແມັດ, ມີຂອບສູງຊັນ ຫຼື ຜາຊັນຢູ່ຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງດ້ານ ຫຼື ມີສາຍພູກັນເປັນຂອບຢູ່ດ້ານໃດດ້ານໜຶ່ງ;
4. **ເຂດພູດອຍ** ໝາຍເຖິງ ເຂດພື້ນທີ່ດິນ ທີ່ມີລະດັບສູງຂຶ້ນກວ່າບໍລິເວນອ້ອມຮອບ ຊຶ່ງປະກອບມີພູຜາ ແລະ ເນີນພູ, ມີລັກສະນະພູມິປະເທດ ໂດຍທົ່ວໄປຄືກັນແຕ່ລະດັບ ແລະ ຄວາມຄ້ອຍຊັນແຕກຕ່າງກັນ, ພູຜາຈະມີຄວາມສູງເກີນ ຫ້າຮ້ອຍແມັດ, ສ່ວນເນີນພູມີຄວາມສູງລະຫວ່າງ ໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບ ຫາ ຫ້າຮ້ອຍແມັດ;
5. **ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງລັດ** ໝາຍເຖິງ ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງອົງການຈັດຕັ້ງພັກ, ລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະພັນນັກຮົບເກົ່າລາວ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລັດມອບໃຫ້ແບບບໍ່ມີກຳນົດ ຫຼື ຂາຍ ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຈັດສັນຂອງລັດແບບມີກຳນົດ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍໃດໜຶ່ງ ຕາມແຜນການຈັດສັນທີ່ດິນ ແລະ ແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງລັດ;
6. **ໃບຢັ້ງຢືນການສຳຫຼວດ ວັດແທກທີ່ດິນ** ໝາຍເຖິງ ໃບຢັ້ງຢືນການສຳຫຼວດທີ່ດິນ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການວັດ ແທກຕອນດິນໃດໜຶ່ງ ຕາມມາດຖານເຕັກນິກການສຳຫຼວດ ວັດແທກທີ່ດິນ ກຳນົດໄວ້;
7. **ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ** ໝາຍເຖິງ ເຂດການລົງທຶນຢູ່ໃນ ເຂດອຳນາດອະທິປະໄຕ ແລະ ຜື່ນແຜ່ນດິນ ຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ມີກົນໄກຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານການລົງທຶນ ແລະ ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມສະເພາະ ຊຶ່ງຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍການຕົກລົງຂອງລັດ. ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ອາດປະກອບດ້ວຍ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ, ເຂດພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ເຂດໂລຊິດສະຕິກ, ເຂດການບໍລິການ, ເຂດການຄ້າ, ເຂດການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ເຂດອື່ນ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດ;
8. **ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ** ໝາຍເຖິງ ເຂດການລົງທຶນທີ່ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງ ໂດຍລັດຖະບານ ຢູ່ນອກເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການໃນຂະແໜງການໃດໜຶ່ງສະເພາະ ເປັນຕົ້ນ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ, ເຂດເຕັກໂນໂລຊີລະດັບສູງ;
9. **ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ (MOU)** ໝາຍເຖິງ ເອກະສານບັນທຶກການຕົກລົງ ລະຫວ່າງນິຕິບຸກຄົນ ກັບອົງການຂອງລັດ ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ເພື່ອໃຫ້ສິດໃນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງໂຄງການ;
10. **ຕົວເມືອງໃໝ່** ໝາຍເຖິງ ເຂດພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງດ້ານ ການຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສ ທີ່ທັນສະໄໝ ຊຶ່ງເຂດດັ່ງກ່າວບໍ່ແມ່ນຕົວເມືອງໃນລະບົບການປົກຄອງ;
11. **ການປະເມີນລາຄາທີ່ດິນ ແບບສະເພາະ** ໝາຍເຖິງ ວິທີການປະເມີນລາຄາທີ່ດິນ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຈາກການໂອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຄືນ, ການຂາຍສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ

ຕາມຄໍາຕັດສິນຂອງສານ, ການຊື້ ຂາຍ, ການແລກປ່ຽນສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ, ການເອົາທີ່ດິນເຂົ້າເປັນຮຸ້ນ ແລະ/ຫຼື ເປັນຫຼັກຊັບຄ້າປະກັນ, ການຊື້ ຂາຍສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຈັດສັນຂອງລັດແບບມີກຳນົດ ແລະ ເປົ້າໝາຍອື່ນ;

12. **ແຮ່ທາດໂລຫະ** ໝາຍເຖິງແຮ່ທາດຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ອັງຕິມອນ, ອາກເຊນິກ, ບົກຊິດ, ບິສມຸດ, ໂກຼມິດ, ໂກຼບານ, ທອງ, ຄຳ, ເງິນ, ອິນດຽມ, ເຫຼັກ, ກົ່ວ, ຊື່ນ, ສັງກະສີ, ມັງການ, ບາຫຼອດ, ໂມລິບເດັນ, ນິແກນ, ຕັງສະແຕນ, ຊາຍທີ່ມີແຮ່, ແຮ່ທາດມີໜ້ອຍ, ແຮ່ທາດຫາຍາກ, ແຮ່ທາດກຳມັນຕະພາບລັງສີ ແລະ ອື່ນໆ;

13. **ແຮ່ທາດອະໂລຫະ** ໝາຍເຖິງແຮ່ທາດຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ບາຣິດ, ເປັນໂຕນິດ, ການຊິດ, ກູຣິດ, ໂດໂລມິດ, ແກ້ວມໍລະ ກົດ, ແຟນສະປາ, ຟູອໍຣິດ, ກາກເນັດ, ກາຣາຟິດ, ຫີນກາວ, ຮາລິດ, ກາວແລ້ງ, ຫີນປູນ, ມັກເຢຊິດ, ເກືອມັກເຢຊຽມ, ຫີນອ່ອນ (ມາເບິນ), ປາໂກຕິດ, ມິກາ, ກວັກຊິດ, ຖ່ານຕົມ, ໂຟສຟາດ, ໂປຕາສ, ເກືອກິນ, ຮູບີ, ຊັບເຟຍ, ຕວກມາ ລິນ, ດິນໜຽວຂາວ, ຫີນແຮ່, ດິນດຳ, ດິນແດງ, ຫີນບາຊານ, ຫີນກຣາຟິດ, ອັງເດຊິດ, ກາໂບຣ, ແຊກບັງຕິນິດ, ຣີໂອຣິດ, ດີໂອຣິດ ແລະ ອື່ນໆ;

14. **ແຮ່ທາດພະລັງງານເຊື້ອໄຟ** ໝາຍເຖິງແຮ່ທາດຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ຖ່ານຫີນ, ນໍ້າມັນດິບ, ອາຍແກັສທຳມະຊາດ, ຫີນແຜ່ນບັນຈຸນໍ້າມັນ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບການເຊົ່າ ແລະ ການສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ລັດສົ່ງເສີມໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດຳເນີນໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການຕ່າງໆ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ, ແຜນຈັດສັນທີ່ດິນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍ, ວິທີການ ແລະ ມາດຕະການຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ສຶກສາອົບຮົມ, ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ດີ, ສົ່ງເສີມການລົງທຶນດ້ານແຮງງານ, ວັດຖຸ, ທຶນ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ, ການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານທີ່ດີ ລວມທັງການຮັບຮູ້, ການປົກປ້ອງກ່ຽວກັບສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ, ສິດປົກປັກຮັກສາ, ສິດຊົມໃຊ້, ສິດໂອນ, ສິດໄດ້ຮັບໝາກຜົນ, ສິດສືບທອດ ແລະ ສິດອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ມີການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ເຂົ້າໃນວຽກງານການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອຮັບປະກັນໃນການຄຸ້ມຄອງ, ບໍລິຫານ, ປົກປັກຮັກສາ, ນໍາໃຊ້, ພັດທະນາທີ່ດິນ ແລະ ພື້ນຟູດິນໃຫ້ມີຄຸນນະພາບດີຂຶ້ນ.

ລັດ ສົ່ງເສີມການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເຂົ້າໃນກິດຈະການຕ່າງໆ ຢູ່ແຕ່ລະເຂດ, ແຕ່ລະປະເພດທີ່ດິນ ໃນທົ່ວປະເທດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ ເຂດທີ່ເປັນພື້ນທີ່ຫວງຫ້າມຢ່າງເດັດຂາດ ທີ່ແຕະຕ້ອງເຖິງຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ຄວາມສະຫງົບຂອງຊາດ, ມີຜົນສະທ້ອນອັນຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ຍາວນານ, ຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ.

ລັດ ຍັງໃຫ້ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມພິເສດ ສະເພາະຂະແໜງການທີ່ເປັນບຸລິມະສິດຂອງລັດ ຢ່າງເໝາະສົມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການ ກ່ຽວກັບການເຊົ່າ ແລະ ການສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ວຽກງານການເອົາທີ່ດິນຂອງລັດໃຫ້ ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບ ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ລວມທັງວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;

2. ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ, ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແລະ ຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ທີ່ດິນຂອງລັດສູນເສຍ;

3. ຮັບປະກັນການຮັກສາເນື້ອທີ່ດິນກະສິກໍາ ຕາມແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນ ເພື່ອຄ້ຳປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ, ເນື້ອທີ່ດິນທີ່ຈະນໍາໃຊ້ ແລະ ພັດທະນາ ສາມສິບສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ເນື້ອທີ່ດິນປ່າໄມ້ປົກຫຸ້ມບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ ເຈັດສິບສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງເນື້ອທີ່ດິນທົ່ວປະເທດ;

4. ຮັບປະກັນການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ລະຫວ່າງຂະແໜງການຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ຈະແຈ້ງ;

5. ຮັບປະກັນສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ລວມໝູ່, ປະຊາຊົນ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ;

6. ຮັບປະກັນການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ໃຫ້ຜູ້ທີ່ຖືກຜົນກະທົບຈາກໂຄງການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

7. ຮັບປະກັນການປະສານສົມທົບກັນລະຫວ່າງຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຕິດຕາມ ກວດກາການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

8. ຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງສັງຄົມ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະ ໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ພົວພັນກັບທີ່ດິນ.

ມາດຕາ 6 ຂອບເຂດການນໍາໃຊ້

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ນໍາໃຊ້ສໍາລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ດໍາລົງຊີວິດ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ ຢູ່ໃນດິນແດນ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 7 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນກ່ຽວກັບວຽກງານເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດທາງດ້ານວິຊາການ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ມີປະສິດທິພາບ, ປະຕິບັດຕາມສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນ

ພາກທີ II

ການກຳນົດເຂດ ແລະ ຜູ້ມີສິດ ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ມາດຕາ 8 ການກຳນົດເຂດໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ການສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ການກຳນົດເຂດໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ແມ່ນອີງໃສ່ທີ່ຕັ້ງທາງດ້ານພູມສາດ, ສະພາບເສດຖະກິດສັງຄົມ ຂອງແຕ່ລະເຂດ ແລະ ອີງໃສ່ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມຂອງລັດຕາມຂະແໜງການ ຊຶ່ງແບ່ງອອກເປັນ ສາມເຂດ ຄື:

1. ເຂດໜຶ່ງ: ເຂດພູດອຍ, ພູພຽງ, ທົ່ງພຽງ, ທີ່ບໍ່ມີໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ເສດຖະກິດ ທີ່ອໍານວຍແກ່ການລົງທຶນ;

2. ເຂດສອງ: ເຂດພູດອຍ, ພູພຽງ, ທົ່ງພຽງ ທີ່ມີໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ເສດຖະກິດ ສາມາດຮອງຮັບການລົງທຶນ ໄດ້ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງແລ້ວ;

3. ເຂດສາມ: ເຂດພູດອຍ, ພູພຽງ, ທົ່ງພຽງ ທີ່ມີໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ຮອງຮັບການລົງທຶນໄດ້ດີແລ້ວ, ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ.

ການອະນຸຍາດໃຫ້ ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ໃນແຕ່ລະເຂດ ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ, ແຜນຈັດສັນທີ່ດິນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 9 ຜູ້ມີສິດເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ ທີ່ດິນຂອງລັດ

ຜູ້ມີສິດເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ແມ່ນ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ, ຄົນຕ່າງປະເທດ, ຄົນຕ່າງປະເທດທີ່ເປັນເຊື້ອຊາດລາວ ທີ່ດໍາລົງຊີວິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຕາມການອະນຸຍາດຂອງລັດ, ທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ແລະ ສະ ຖານທຸດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ນັກລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ຜູ້ມີສິດ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ແມ່ນນິຕິບຸກຄົນເອກະຊົນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ພາກທີ III

ການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ

ໝວດທີ 1

ການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ

ເພື່ອກົດຈະການ ການຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ສາທາລະນະປະໂຫຍດ

ມາດຕາ 10 ການເຊົ່າ ທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກົດຈະການ ການຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ສາທາລະນະປະໂຫຍດ

ການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກົດຈະການ ການຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ສາທາລະນະປະໂຫຍດ ແມ່ນ ການເອົາທີ່ດິນຂອງລັດໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ, ຄົນຕ່າງປະເທດ, ຄົນຕ່າງປະເທດທີ່ເປັນເຊື້ອຊາດລາວ ທີ່ດໍາລົງຊີວິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຕາມການອະນຸຍາດຂອງລັດ, ທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດຂອງລັດ, ລວມໝູ່, ນັກລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະ ເທດ ເຊົ່າ ເພື່ອດໍາເນີນກົດຈະການຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ຄອນໂດມິນຽມ, ອາພາດເມັນ, ເຮືອນຈັດສັນ, ໂຮງແຮມ, ເຮືອນພັກ, ສູນການຄ້າ, ຮ້ານສັບພະສິນຄ້າ, ຮ້ານອາຫານ, ສວນສາທາລະນະ, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ຕະຫຼາດ, ສະຖານີລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ຫຼື ຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ສະຖານທີ່ຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອ, ສະຖານີນໍ້າປະປາ ແລະ ກົດຈະການອື່ນ.

ມາດຕາ 11 ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າ ທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກົດຈະການ ການຄ້າການບໍລິການ ແລະ ສາທາລະນະປະໂຫຍດ

ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກົດຈະການ ການຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ສາທາລະນະປະໂຫຍດ ແມ່ນໃຫ້ດໍາເນີນໃນເຂດທີ່ລັດໄດ້ຈັດສັນໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ.

ຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ມີສິດອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າ ເພື່ອດໍາເນີນກົດຈະການ ການຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ສາທາລະນະປະໂຫຍດ ເນື້ອທີ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສິບຫ້າ ເຮັກຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງກົດຈະການ ໂດຍອີງໃສ່ລັກສະນະ, ຂະໜາດ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງກົດຈະການ, ກຳນົດເວລາການເຊົ່າສູງສຸດ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ຫ້າສິບ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ຕາມການຕົກລົງຂອງຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ໂດຍຜ່ານການປະເມີນຜົນການເຄື່ອນໄຫວໂຄງການ ຫຼື ກົດຈະການ.

ລັດຖະບານ ມີສິດອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນກົດຈະການ ການຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ສາທາລະນະປະໂຫຍດ ເນື້ອທີ່ຫຼາຍກວ່າ ສິບຫ້າ ເຮັກຕາ ຫາ ສອງພັນ ເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປ ຕໍ່ໜຶ່ງກົດຈະການ ໂດຍອີງໃສ່ລັກສະນະ, ຂະໜາດ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງກົດຈະການ, ກຳນົດເວລາການເຊົ່າ ສູງສຸດບໍ່ເກີນ ຫ້າສິບ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ໂດຍຜ່ານການປະເມີນຜົນການເຄື່ອນໄຫວຂອງໂຄງການ ຫຼື ກົດຈະການ.

ຖ້າການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ຫາກມີເນື້ອທີ່ ເກີນສອງພັນ ເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປ ຕໍ່ໜຶ່ງກົດຈະການ ແມ່ນ ຕ້ອງໄດ້ມີການຮັບຮອງຈາກສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ.

ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການກິດຈະການ ການຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ສາທາລະນະປະໂຫຍດ ໃຫ້ເກັບຄ່າເຊົ່ານັບແຕ່ວັນດຳເນີນກິດຈະການ ເປັນຕົ້ນໄປ ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ເຂັ້ມງວດ ຕາມກຳນົດເວລາການກໍ່ສ້າງກິດຈະການ.

ມາດຕາ 12 ເງື່ອນໄຂການອະນຸຍາດການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການການຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ສາທາລະນະປະໂຫຍດ

ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການການຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ສາທາລະນະປະໂຫຍດ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ບົດວິພາກວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ໂດຍໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຮັບຮອງຈາກຂະແໜງກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຮັບຮອງຈາກຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
3. ໜັງສືຢັ້ງຢືນເນື້ອທີ່ດິນ ຈາກຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
4. ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຈາກຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ;
5. ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ຖ້າເປັນນິຕິບຸກຄົນ).

ມາດຕາ 13 ຂັ້ນຕອນໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການ ການຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ສາທາລະນະປະໂຫຍດ

ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຂໍເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດຳເນີນການພັດທະນາ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ລວມທັງການເຊົ່າທີ່ດິນ ທີ່ມີສິ່ງປຸກສ້າງຂອງລັດ ກ່ຽວກັບກິດຈະການກິດຈະການ ການຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ສາທາລະນະປະໂຫຍດ ໃນຮູບແບບການລົງທຶນຮ່ວມລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ຕ້ອງໄດ້ຢືນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການ ນຳຫ້ອງການຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ຫ້ອງການຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ພາຍຫຼັງຮັບຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການແລ້ວ ໃຫ້ນຳສົ່ງຂະແໜງການຮັບຜິດຊອບໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອດຳເນີນການລົງສຳຫຼວດ-ວັດແທກ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ໂດຍສົມທົບກັບແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນຈັດສັນທີ່ດິນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລ້ວຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ອອກໃບຢັ້ງຢືນການສຳຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ຕາມການເຫັນດີຂອງປະທານຄະນະກຳມະການປົກຄອງ ນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະມົນຕີກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພ້ອມທັງສຳເລັດການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;

2. ພາຍຫຼັງຫ້ອງການຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ໄດ້ຮັບຄຳເຫັນຂອງບັນດາຂະແໜງການຮັບຜິດຊອບໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ, ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນການສຳຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ແລະ ຄຳເຫັນ ຂອງຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລ້ວ ໃຫ້ສັງລວມຄຳເຫັນ ແລະ ຈັດກອງປະຊຸມເຈລະຈາສັນຍາສຳປະທານໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ຮ່ວມກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວນຳສະເໜີຄະນະກຳມະການປົກຄອງ ນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງມອບໃຫ້ຫ້ອງການຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ເຊັນສັນຍາສຳປະທານໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ກ່ອນຈະສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງການການເງິນ ເຊັນສັນຍາວ່າດ້ວຍການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ກ່ອນຈະເຊັນສັນຍາສຳປະທານໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ນຳຫ້ອງການຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ຖ້າຫາກມີການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນຈາກປະເພດໜຶ່ງ ໄປເປັນທີ່ດິນປະເພດອື່ນ ຕ້ອງດຳເນີນຫັນປ່ຽນ ຕາມກົດໝາຍ ໃຫ້ສຳເລັດກ່ອນ.

3. ຫຼັງຈາກເຊັນສັນຍາວ່າດ້ວຍການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ນໍາຂະແໜງການການເງິນແລ້ວ ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂຶ້ນແຂວງ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ ອອກໃບຕາດິນລັດ ພາຍໃນເວລາ ຫ້າ ວັນລັດຖະການ ໃຫ້ຜູ້ ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດນັ້ນ ຕາມກຳນົດເວລາເຊົ່າ.

ໃນກໍລະນີບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຂໍເຊົ່າທີ່ດິນຂອງ ລັດ ທີ່ມີສິ່ງກໍ່ສ້າງ ເພື່ອດຳເນີນການຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ສາທາລະນະປະໂຫຍດ ທີ່ບໍ່ແມ່ນການຮ່ວມທຶນ ລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ມອບໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ເຮັດສັນຍາການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ຕາມກົດ ໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 2

ການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເປັນບ່ອນຢູ່ອາໄສ, ສຳນັກງານ, ອົງການ, ສະຖານທູດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ

ມາດຕາ 14 ການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອເປັນບ່ອນຢູ່ອາໄສ, ສຳນັກງານ, ອົງການ

ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອເປັນບ່ອນຢູ່ອາໄສ, ສຳນັກງານ, ອົງການ ແມ່ນ ການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອຢູ່ອາໄສ ແລະ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປຸກສ້າງທີ່ຢູ່ອາໄສ ຂອງບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ, ປຸກສ້າງສຳນັກງານຂອງອົງ ການຈັດຕັ້ງພັກ, ລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະພັນນັກຮົບເກົ່າລາວ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ວິສາຫະກິດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ.

ມາດຕາ 15 ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເປັນບ່ອນຢູ່ອາໄສ, ສຳນັກງານ, ອົງການ

ຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ມີສິດອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າ ເພື່ອເປັນບ່ອນຢູ່ອາໄສ, ສຳນັກ ງານ, ອົງການ ເນື້ອທີ່ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສິບ ເຮັກຕາ ໂດຍອີງໃສ່ລັກສະນະ, ຂະໜາດ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງ ກິດຈະການ, ກຳນົດເວລາການເຊົ່າສູງສຸດ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ຫ້າສິບປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ຕາມການຕົກລົງຂອງຄະນະກຳ ມະການປົກຄອງ ນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ໂດຍຜ່ານການປະເມີນຜົນການເຄື່ອນໄຫວຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ.

ລັດຖະບານ ມີສິດອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເນື້ອທີ່ເປັນບ່ອນຢູ່ອາໄສ, ສຳນັກງານ, ອົງການ ເນື້ອທີ່ ຫຼາຍກວ່າ ສິບ ເຮັກຕາ ຫາ ໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບ ເຮັກຕາ ໂດຍອີງໃສ່ລັກສະນະ, ຂະໜາດ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ເປົ້າໝາຍ ຂອງກິດຈະການ, ກຳນົດເວລາການເຊົ່າ ສູງສຸດບໍ່ເກີນ ຫ້າສິບ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ຕາມການຕົກລົງຂອງ ລັດຖະບານ ໂດຍຜ່ານການປະເມີນຜົນການເຄື່ອນໄຫວຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ.

ຖ້າການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ຫາກມີເນື້ອທີ່ຫຼາຍກວ່າ ໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບເຮັກຕາ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ມີ ການຮັບຮອງຈາກສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ.

ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອເປັນບ່ອນຢູ່ອາໄສ, ສຳນັກງານ, ອົງການ ແມ່ນໃຫ້ເກັບຄ່າເຊົ່າ ນັບແຕ່ມື້ເຊັນສັນຍາເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 16 ເງື່ອນໄຂການອະນຸຍາດເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອເປັນບ່ອນຢູ່ອາໄສ, ສຳນັກງານ, ອົງການ

ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອເປັນບ່ອນຢູ່ອາໄສ, ສຳນັກງານ, ອົງການ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ໃບຕາດິນລັດ;
2. ໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຮັບຮອງຈາກຂະແໜງກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
3. ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ໂດຍໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຮັບຮອງຈາກຂະແໜງກ່ຽວຂ້ອງ (ຖ້າມີ);
4. ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຈາກຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂຶ້ນແຂວງ ຫຼື ຂຶ້ນສູນກາງ; (ຖ້າມີ)
5. ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ຖ້າເປັນນິຕິບຸກຄົນ).

ມາດຕາ 17 ຂັ້ນຕອນໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການ ບ່ອນຢູ່ອາໄສ, ສຳນັກງານ, ອົງການ

ການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ທີ່ມີສິ່ງກໍ່ສ້າງ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການ ບ່ອນຢູ່ອາໄສ, ສຳນັກງານ, ອົງການ ລວມ ທັງການເຊົ່າທີ່ດິນ ທີ່ມີສິ່ງປຸກສ້າງຂອງລັດ ໃນຮູບແບບການລົງທຶນຮ່ວມລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ມອບໃຫ້ຂະແໜງການ ການເງິນ ເຮັດສັນຍາການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 18 ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າ, ເຮັດສັນຍາເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງດ້ານການທຸດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ

ການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງດ້ານການທຸດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແມ່ນ ຂຶ້ນກັບການ ຕົກລົງລະຫວ່າງລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກັບ ລັດຖະບານປະເທດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍມີກຳນົດເວລາບໍ່ເກີນ ເກົ້າສິບເກົ້າປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ບົນ ພື້ນຖານການປະສານສົມທົບກັບກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຄະນະກຳມະການປົກຄອງ ນະ ຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ນອກຈາກການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດແລ້ວ ລັດຖະບານ ອະນຸຍາດໃຫ້ສະຖານ ທຸດ ຂອງຕ່າງປະເທດ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນ, ການໂອນ ຕາມການຕົກລົງລະຫວ່າງ ລັດ ຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກັບ ລັດຖະບານປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 3

ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວ

ມາດຕາ 19 ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວ

ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວ ໃຫ້ດຳເນີນໃນເຂດທີ່ໄດ້ຈັດສັນໃຫ້ເປັນເຂດ ທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ສາມາດໃຫ້ດຳເນີນກິດຈະການໄດ້ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການທ່ອງທ່ຽວ ຊຶ່ງ ໄດ້ແບ່ງອອກເປັນ ສອງ ລະດັບຄື:

1. ລະດັບຊາດ ແມ່ນ ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ຊຶ່ງເປັນມໍລະດົກລະດັບຊາດ, ພາກພື້ນ ຫຼື ລະດັບໂລກ ທີ່ໄດ້ຮັບ ຄວາມນິຍົມສູງ, ສ້າງຄວາມສົນໃຈ ແລະ ດຶງດູດນັກທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າມາທ່ຽວຊົມເປັນ ຈຳນວນຫຼາຍ ແລະ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກວ້າງຂວາງ, ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແກ່ນັກທ່ອງ ທ່ຽວ ແລະ ມີຄວາມສຳຄັນໃນການສ້າງລາຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ການທ່ອງທ່ຽວ;

2. ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ແມ່ນ ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ສ້າງຄວາມສົນໃຈ ແລະ ດຶງດູດນັກທ່ອງທ່ຽວ ພາຍໃນ ປະເທດເປັນສ່ວນຫຼາຍ, ມີພື້ນທີ່ສາມາດພັດທະນາໄດ້, ມີສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ມີ ຄວາມສຳຄັນໃນການສ້າງລາຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ທ້ອງຖິ່ນ.

ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ກວມເອົາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວລະດັບ ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ.

ມາດຕາ 20 ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວ

ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າ, ເຮັດສັນຍາເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວ ແມ່ນ ໃຫ້ດຳເນີນໃນ ເຂດທີ່ລັດໄດ້ຈັດສັນໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ.

ຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ມີສິດອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວ ເນື້ອທີ່ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ເຮັກຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງກິດຈະການ ໂດຍອີງໃສ່ລັກສະນະ, ຂະໜາດ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ເປົ້າ ໝາຍຂອງກິດຈະການ, ກຳນົດເວລາການເຊົ່າສູງສຸດ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ຫ້າສິບປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ຕາມການຕົກລົງ ຂອງຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ໂດຍຜ່ານການປະເມີນຜົນການເຄື່ອນໄຫວຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ.

ລັດຖະບານ ມີສິດອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າ ທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວ ເນື້ອທີ່ຫຼາຍກວ່າ ໜຶ່ງ ຮ້ອຍ ເຮັກຕາ ຫາ ສິບພັນ ເຮັກຕາ ໂດຍອີງໃສ່ລັກສະນະ, ຂະໜາດ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງກິດຈະການ, ກຳນົດເວລາການເຊົ່າ ສູງສຸດບໍ່ເກີນຫ້າສິບປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ຕາມການຕົກລົງ ຂອງລັດຖະບານ ໂດຍຜ່ານ ການປະເມີນຜົນການເຄື່ອນໄຫວຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ.

ຖ້າການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ຫາກມີເນື້ອທີ່ຫຼາຍກວ່າ ສິບພັນເຮັກຕາ ຕ້ອງໄດ້ມີການຮັບຮອງ ຈາກສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ.

ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອການທ່ອງທ່ຽວ ໃຫ້ເກັບຄ່າເຊົ່ານັບແຕ່ມື້ດຳເນີນການບໍລິການ ເປັນຕົ້ນໄປ, ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ເຂັ້ມງວດ ຕາມກຳນົດເວລາການກໍ່ສ້າງກິດຈະການ.

ມາດຕາ 21 ເງື່ອນໄຂການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວ

ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ໂດຍໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຮັບຮອງຈາກຂະແໜງກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຮັບຮອງຈາກຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
3. ໜັງສືຢັ້ງຢືນເນື້ອທີ່ດິນ ຈາກຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
4. ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຈາກຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ;
5. ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ຖ້າເປັນນິຕິບຸກຄົນ);
6. ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວ.

ມາດຕາ 22 ຂັ້ນຕອນໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວ

ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດຳເນີນການພັດທະນາ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ລວມທັງການເຊົ່າ ທີ່ດິນ ທີ່ມີສິ່ງປຸກສ້າງຂອງລັດ ໃນຮູບແບບການລົງທຶນຮ່ວມລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ເຂົ້າໃນກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວ ຕ້ອງໄດ້ຢືນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການ ນຳຫ້ອງການຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ເພື່ອກັນກອງເບື້ອງຕົ້ນ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໂດຍປະຕິບັດຕາມ ຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ຫ້ອງການຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ພາຍຫຼັງ ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນດຳເນີນກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວແລ້ວ **ໃຫ້ນຳສົ່ງ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ຂັ້ນ ທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື/ແລະ ຂັ້ນສູນກາງ ຄົ້ນຄວ້າມີຄຳເຫັນ. ສະເພາະ** ຂະແໜງການວັດທະນາທຳ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ ໃຫ້ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອດຳເນີນການລົງສຳຫຼວດ-ວັດແທກ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ໂດຍສົມທົບກັບແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນຈັດສັນທີ່ດິນ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລ້ວຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ອອກໃບຢັ້ງຢືນການສຳຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ຕາມການເຫັນດີຂອງປະທານຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພ້ອມທັງສຳເລັດການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງ ແວດລ້ອມ;

2. ພາຍຫຼັງຫ້ອງການຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ໄດ້ ຮັບຄຳເຫັນຈາກຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນການສຳຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ແລະ ຄຳເຫັນ ຂອງ ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລ້ວ ໃຫ້ສັງລວມຄຳເຫັນ ແລະ ຈັດກອງປະຊຸມເຈລະຈາສັນຍາສຳ ປະທານໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ຮ່ວມກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວນຳສະເໜີຄະນະກຳມະການປົກຄອງ ນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງມອບໃຫ້ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການ

ລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ເຊັນສັນຍາສໍາປະທານໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ກ່ອນຈະສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງການ ການເງິນ ເຊັນສັນຍາວ່າດ້ວຍການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

ກ່ອນຈະເຊັນສັນຍາສໍາປະທານໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ນໍາຫ້ອງການຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ຖ້າຫາກມີການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນຈາກປະເພດໜຶ່ງ ໄປເປັນທີ່ດິນ ປະເພດອື່ນ ຕ້ອງດໍາເນີນຫັນປ່ຽນ ຕາມກົດໝາຍ ໃຫ້ສໍາເລັດກ່ອນ.

3. ຫຼັງຈາກເຊັນສັນຍາວ່າດ້ວຍການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ນໍາຂະແໜງການ ການເງິນແລ້ວ ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ ອອກໃບຕາດິນລັດ ພາຍໃນເວລາ ຫ້າ ວັນລັດຖະການ ໃຫ້ຜູ້ ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດນັ້ນ ຕາມກຳນົດເວລາເຊົ່າ.

ໃນກໍລະນີບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຂໍເຊົ່າທີ່ດິນ ຂອງລັດ ທີ່ມີສິ່ງກໍ່ສ້າງ ເພື່ອດໍາເນີນການຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ສາທາລະນະປະໂຫຍດ ທີ່ບໍ່ແມ່ນການຮ່ວມ ທຶນລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ມອບໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ເຮັດສັນຍາການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ຕາມ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 4

ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການກິລາ

ມາດຕາ 23 ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການກິລາ

ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການກິລາ ແມ່ນ ໃຫ້ດໍາເນີນໃນເຂດທີ່ລັດໄດ້ຈັດສັນໄວ້ ສໍາລັບ ກິດຈະການດັ່ງກ່າວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຜັງເມືອງ ແລະ ການປຸກສ້າງສິ່ງອໍານວຍຄວາມ ສະດວກຕ່າງໆ ເພື່ອຮັບໃຊ້ມວນຊົນ ແລະ ນັກກິລາ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 24 ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດເພື່ອກິດຈະການກິລາ

ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການກິລາ ແມ່ນ ໃຫ້ດໍາເນີນໃນເຂດທີ່ລັດໄດ້ຈັດສັນ ໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ.

ຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຕົກລົງໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ໂດຍອີງຕາມມາດຕະ ຖານເຕັກນິກຂອງປະເພດກິລາ ບໍ່ເກີນ ສາມສິບ ເຮັກຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງກິດຈະການ ແລະ ກຳນົດເວລາການເຊົ່າສູງ ສຸດ ບໍ່ເກີນ ຫ້າສິບ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ແລ້ວແຕ່ລະກໍລະນີ ໂດຍເປັນເອກະພາບກັບຂະແໜງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນແຂວງ.

ລັດຖະບານ ຕົກລົງ ໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເກີນ ສາມສິບ ເຮັກຕາຂຶ້ນໄປ ຫາ ສິບພັນ ເຮັກຕາຕໍ່ໜຶ່ງກິດ ຈະການ ແລະ ກຳນົດເວລາ ການເຊົ່າ ສູງສຸດ ບໍ່ເກີນ ຫ້າສິບ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ແລ້ວແຕ່ລະກໍລະນີ ໂດຍເປັນ ເອກະພາບກັບ ຂະແໜງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ອົງການ ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອການກິລາ ໃຫ້ເກັບຄ່າເຊົ່ານັບແຕ່ມື້ດໍາເນີນ ການບໍລິການເປັນ ຕົ້ນໄປ ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ເຂັ້ມງວດ ຕາມກຳນົດເວລາການກໍ່ສ້າງກິດຈະການ. ສໍາລັບການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ທີ່ມີສິ່ງກໍ່ສ້າງ ໃຫ້ເກັບຄ່າເຊົ່ານັບແຕ່ມື້ເຊັນສັນຍາເຊົ່າເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 25 ເງື່ອນໄຂການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດເພື່ອກິດຈະການກິລາ

ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການກິລາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການກິລາ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ໂດຍໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຮັບຮອງຈາກຂະແໜງກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ໜັງສືຢັ້ງຢືນເນື້ອທີ່ດິນ ຈາກຂະແໜງກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
3. ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນຈາກຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ;

4. ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ຖ້າເປັນນິຕິບຸກຄົນ).

ມາດຕາ 26 ຂັ້ນຕອນໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການກິລາ

ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຂໍເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດຳເນີນການພັດທະນາ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ລວມທັງການ ເຊົ່າທີ່ດິນ ທີ່ມີສິ່ງປຸກສ້າງຂອງລັດ ກ່ຽວກັບກິດຈະການກິລາ ໃນຮູບແບບການລົງທຶນຮ່ວມລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ເຂົ້າໃນກິດຈະການກິລາ ຕ້ອງໄດ້ຢືນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ນຳ ຫ້ອງການຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ເພື່ອກັນກອງເບື້ອງ ຕົ້ນ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ຫ້ອງການຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ພາຍຫຼັງ ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການແລ້ວ ໃຫ້ນຳສົ່ງ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື/ແລະ ຂັ້ນ ສູນກາງ ຄົ້ນຄວ້າມີຄຳເຫັນ. ສະເພາະ ຂະແໜງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ໃຫ້ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜ ງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍການມີ ສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອດຳເນີນການລົງສຳຫຼວດ-ວັດແທກ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ໂດຍ ສົມທຽບກັບແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນຈັດສັນທີ່ດິນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລ້ວຂະແໜງການ ກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ອອກໃບຢັ້ງຢືນການສຳຫຼວດວັດ ແທກທີ່ດິນ ຕາມການເຫັນດີຂອງປະທານ ຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພ້ອມ ທັງສຳເລັດການປະເມີນຜົນກະທົບສິ່ງແວດລ້ອມ;

2. ພາຍຫຼັງຫ້ອງການຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ໄດ້ ຮັບຄຳເຫັນຂອງບັນດາຂະແໜງການຮັບຜິດຊອບໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ, ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນການສຳ ຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ແລະ ຄຳເຫັນ ຂອງຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລ້ວ ໃຫ້ສັງລວມຄຳເຫັນ ແລະ ຈັດກອງປະຊຸມເຈລະຈາສັນຍາສຳປະທານໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ຮ່ວມກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວນຳສະເໜີຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງມອບໃຫ້ ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ເຊັນສັນຍາສຳປະທານໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ກ່ອນຈະສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງການການເງິນ ເຊັນສັນຍາວ່າດ້ວຍການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ຕາມກົດ ໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

ກ່ອນຈະເຊັນສັນຍາສຳປະທານໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ນຳຫ້ອງການຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ຖ້າຫາກມີການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນຈາກປະເພດໜຶ່ງ ໄປເປັນທີ່ດິນ ປະເພດອື່ນ ຕ້ອງດຳເນີນຫັນປ່ຽນ ຕາມກົດໝາຍ ໃຫ້ສຳເລັດກ່ອນ.

3. ຫຼັງຈາກເຊັນສັນຍາວ່າດ້ວຍການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ນຳຂະແໜງການການເງິນແລ້ວ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ ອອກໃບຕາດິນລັດ ພາຍໃນເວລາ ຫ້າ ວັນລັດຖະການ ໃຫ້ຜູ້ ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດນັ້ນ ຕາມກຳນົດເວລາເຊົ່າ.

ໃນກໍລະນີບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຂໍເຊົ່າທີ່ດິນ ຂອງລັດ ທີ່ມີສິ່ງກໍ່ສ້າງ ເພື່ອດຳເນີນການຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ສາທາລະນະປະໂຫຍດ ທີ່ບໍ່ແມ່ນການຮ່ວມ ທຶນລະ ຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ມອບໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ເຮັດສັນຍາການເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ພາກທີ IV

ການສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ໝວດທີ 1

ການສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ມາດຕາ 27 ການສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການກະສິກຳ

ທີ່ດິນຂອງລັດທີ່ໃຫ້ສຳປະທານ ເພື່ອກິດຈະການກະສິກຳ ໃຫ້ດຳເນີນໃນຂອບເຂດ ທີ່ໄດ້ມີການສຳຫຼວດ ແລະ ຈັດສັນທຳການຜະລິດກະສິກຳ ເປັນຕົ້ນ ການປູກຝັງ, ລ້ຽງສັດ, ການປະມົງ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວ ກັບກະສິກຳ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 28 ການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນ ເພື່ອກິດຈະການກະສິກຳ

ການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນ ເພື່ອກິດຈະການກະສິກຳ ໃຫ້ດຳເນີນໃນເຂດທີ່ລັດໄດ້ຈັດສັນໃຫ້ ເທົ່ານັ້ນ;

ຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ມີສິດອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານ ເພື່ອກິດຈະການກະສິກຳ ເນື້ອທີ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ເຮັກຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງກິດຈະການ ໂດຍອີງໃສ່ລັກສະນະ, ຂະໜາດ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງກິດຈະການ, ກຳນົດເວລາການສຳປະທານສູງສຸດ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ຫ້າສິບປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ຕາມການ ຕົກລົງຂອງຄະນະກຳມະການປົກຄອງ ນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ໂດຍຜ່ານການປະເມີນຜົນການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ.

ລັດຖະບານ ມີສິດອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານ ທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການກະສິກຳ ເນື້ອທີ່ຫຼາຍກວ່າ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ເຮັກຕາ ຫາ ສິບພັນ ເຮັກຕາ ໂດຍອີງໃສ່ລັກສະນະ, ຂະໜາດ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງກິດຈະການ, ກຳນົດເວລາການສຳປະທານ ສູງສຸດບໍ່ເກີນ ຫ້າສິບ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ໂດຍຜ່ານການປະເມີນຜົນການເຄື່ອນໄຫວຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ.

ຖ້າການອະນຸຍາດ ໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຫາກມີເນື້ອທີ່ຫຼາຍກວ່າ ສິບພັນເຮັກຕາ ຕ້ອງໄດ້ມີການ ຮັບຮອງຈາກສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ.

ການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການກະສິກຳ ແມ່ນໃຫ້ເກັບຄ່າສຳປະທານນັບ ແຕ່ວັນດຳເນີນກິດຈະການເປັນຕົ້ນໄປ ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ເຂັ້ມງວດ ຕາມກຳນົດເວລາການກໍ່ສ້າງກິດຈະການ.

ມາດຕາ 29 ຂັ້ນຕອນການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນ ເພື່ອກິດຈະການກະສິກຳ

ການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການກະສິກຳ ປະກອບມີຂັ້ນຕອນ ຕາມແຕ່ລະ ໄລຍະ ດັ່ງນີ້:

1. ໄລຍະສະເໜີຂໍສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ (MOU)

ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການກະສິກຳ ຕ້ອງໄດ້ຍືນຄຳ ຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການ ນຳຫ້ອງການຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນ ແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ເພື່ອກັນກອງເບື້ອງຕົ້ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

– ຫ້ອງການຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ພາຍຫຼັງ ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການແລ້ວ ໃຫ້ນຳສົ່ງ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື/ແລະ ຂັ້ນ ສູນກາງ ຄົ້ນຄວ້າມີຄຳເຫັນ. ສະເພາະ ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ແລ້ວ ປະສານສົມທົບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອກຳນົດຈຸດທີ່ຕັ້ງ ແລະ ຂອບ ເຂດພື້ນທີ່ເບື້ອງຕົ້ນ ແລ້ວອອກໃບຢັ້ງຢືນການສຳຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ຕາມການເຫັນດີຂອງປະທານຄະນະກຳມະການປົກຄອງ ນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;

– ພາຍຫຼັງຫ້ອງການຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ໄດ້ຮັບຄຳເຫັນຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນການສຳຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ແລະ ຄຳເຫັນ ຂອງຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລ້ວ ໃຫ້ສັງລວມຄຳເຫັນ ແລະ ຈັດກອງປະຊຸມເຈລະຈາຮ່າງບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ (MOU) ຮ່ວມກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ແລ້ວນຳສະເໜີຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງມອບໃຫ້ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ເພື່ອສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ (MOU) ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

2. ໄລຍະສະເໜີຂໍສຳປະທານໂຄງການ.

ພາຍຫຼັງສຳເລັດການປະຕິບັດກອບໜ້າວຽກ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະຕ່າງໆ ຕາມບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ (MOU) ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຕ້ອງໄດ້ສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

– ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ນຳສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ແລ້ວປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອດຳເນີນການລົງສຳຫຼວດ-ວັດແທກ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ໂດຍສົມທົບກັບແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນຈັດສັນທີ່ດິນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ອອກໃບຢັ້ງຢືນການສຳຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ຕາມການເຫັນດີຂອງຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພ້ອມທັງສຳເລັດການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

– ພາຍຫຼັງຫ້ອງການຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ໄດ້ຮັບຄຳເຫັນຈາກຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນການສຳຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ແລະ ຄຳເຫັນ ຂອງຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລ້ວ ໃຫ້ສັງລວມຄຳເຫັນ ແລະ ຈັດກອງປະຊຸມເຈລະຈາສັນຍາສຳປະທານໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ຮ່ວມກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ແລ້ວນຳສະເໜີຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງມອບໃຫ້ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ເຊັນສັນຍາສຳປະທານໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ກ່ອນຈະສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງການ ການເງິນ ເຊັນສັນຍາສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ຫຼັງຈາກເຊັນສັນຍາສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດແລ້ວ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນແຂວງ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ ອອກໃບຕາດິນລັດ ພາຍໃນເວລາ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ ໃຫ້ຜູ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດນັ້ນ ຕາມອາຍຸສັນຍາສຳປະທານ.

ມາດຕາ 30 ການສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການປ່າໄມ້

ການສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການປ່າໄມ້ ໃຫ້ດຳເນີນໃນຂອບເຂດ ທີ່ໄດ້ມີການສຳຫຼວດ ແລະ ຈັດສັນທີ່ດິນປ່າໄມ້ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ, ກິດຈະການການຟື້ນຟູປ່າ, ການປູກໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແລະ ກິດຈະການລະບົບນິເວດປ່າໄມ້.

ມາດຕາ 31 ການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນປ່າໄມ້ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ

ການສຳປະທານທີ່ດິນປ່າໄມ້ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ ໃນເຂດປ່າປ້ອງກັນແຫ່ງຊາດ, ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ແລະ ປ່າຜະລິດ ສາມາດດຳເນີນໄດ້ໃນເຂດທີ່ລັດຈັດສັນໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍການເຫັນດີເປັນເອກະພາບກັບກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຄະນະກຳມະການປົກຄອງ ນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ

ການສໍາປະທານທີ່ດິນປ່າໄມ້ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ ໃນເຂດປ່າປ້ອງກັນລະດັບແຂວງ, ປ່າສະຫງວນ ລະດັບແຂວງ, ລະດັບເມືອງ ແລະ ລະດັບບ້ານ ສາມາດດຳເນີນໄດ້ ໃນເຂດທີ່ລັດຈັດສັນໃຫ້ເທົ່າ ນັ້ນ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດ ຈາກຄະນະກຳມະການປົກຄອງ ນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຕາມການສະເໜີ ຂອງພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍການເຫັນດີເປັນເອກະພາບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ແລະ ຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນ, ເມືອງ.

ມາດຕາ 32 ຂັ້ນຕອນການອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນປ່າໄມ້ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ

ການອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນປ່າໄມ້ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ ປະກອບມີຂັ້ນຕອນ ຕາມແຕ່ລະໄລຍະ ດັ່ງນີ້:

1. ໄລຍະສະເໜີຂໍສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ (MOU)

ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ ຕ້ອງໄດ້ຍືນ ຄໍາຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການ ນຳຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອກັນກອງເບື້ອງຕົ້ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

– ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພາຍຫຼັງຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການ ແລ້ວ ນຳສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ພ້ອມທັງປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອກຳນົດຈຸດທີ່ຕັ້ງ ແລະ ຂອບເຂດພື້ນທີ່ເບື້ອງຕົ້ນ ແລ້ວອອກໃບຢັ້ງຢືນການສຳຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ຕາມການເຫັນດີຂອງປະທານ ຄະນະກຳມະການປົກຄອງ ນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;

– ພາຍຫຼັງຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໄດ້ຮັບຄໍາເຫັນຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວ ໃຫ້ສັງລວມຄໍາເຫັນ ແລະ ຈັດກອງປະຊຸມເຈລະຈາຮ່າງບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ (MOU) ຮ່ວມກັບ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ແລ້ວນຳສະເໜີຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງມອບໃຫ້ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເຊັນບົດບັນທຶກ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ເພື່ອສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ (MOU) ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

2. ໄລຍະສະເໜີຂໍສໍາປະທານໂຄງການ.

ພາຍຫຼັງສໍາເລັດການປະຕິບັດກອບໜ້າວຽກ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະຕ່າງໆ ຕາມບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ (MOU) ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຕ້ອງໄດ້ສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

– ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ນຳສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ພ້ອມທັງປະສານສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອດຳເນີນການລົງສຳຫຼວດ-ວັດແທກ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ໂດຍສົມທົບກັບ ແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນຈັດສັນທີ່ດິນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ອອກໃບຢັ້ງຢືນການສຳ ຫຼວດ ວັດແທກທີ່ດິນ ຕາມການເຫັນດີຂອງປະທານຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະ ມົນຕີ ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພ້ອມທັງສໍາເລັດການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

– ພາຍຫຼັງຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໄດ້ຮັບຄໍາເຫັນຈາກຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວ ໃຫ້ສັງລວມຄໍາເຫັນ ແລະ ຈັດກອງປະຊຸມເຈລະຈາສັນຍາສໍາປະທານໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ຮ່ວມກັບ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ແລ້ວນຳສະເໜີຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງມອບໃຫ້ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເຊັນສັນຍາສໍາ ປະທານໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ກ່ອນຈະສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງການ ການເງິນ ເຊັນສັນຍາສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ຫຼັງຈາກເຊັນສັນຍາສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດແລ້ວ ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ ອອກໃບຕາດິນລັດ ພາຍໃນເວລາ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ ໃຫ້ຜູ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດນັ້ນ ຕາມອາຍຸສັນຍາສໍາປະທານ.

ມາດຕາ 33 ການອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນປ່າໄມ້ ເພື່ອການຟື້ນຟູປ່າ, ການປູກໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ການສໍາປະທານທີ່ດິນປ່າໄມ້ ເພື່ອການຟື້ນຟູປ່າ, ການປູກໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງດ້ານການຄ້າ ໃຫ້ດໍາເນີນໃນເຂດທີ່ດິນປ່າຊຸດໂຊມ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປອກໂຫຼ້ນ ທີ່ຢູ່ໃນເຂດປ່າຜະລິດ ຕາມແຜນຈັດສັນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຂອບເຂດສິດອະນຸຍາດ ດັ່ງນີ້:

1. ລັດຖະບານ ອະນຸຍາດເນື້ອທີ່ ຫຼາຍກ່ວາ ສິບພັນເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປ ຕໍ່ ໜຶ່ງໂຄງການລົງທຶນ ໃນກໍານົດໄລຍະເວລາບໍ່ເກີນ ຫ້າສິບປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສາມສິບປີ ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍການເຫັນດີເປັນເອກະພາບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

2. ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ອະນຸຍາດເນື້ອທີ່ ແຕ່ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ຫາ ສິບພັນ ເຮັກຕາ ຕໍ່ ໜຶ່ງໂຄງການລົງທຶນ ໃນກໍານົດໄລຍະເວລາບໍ່ເກີນ ຫ້າສິບປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສາມສິບປີ ຕາມການສະເໜີຂອງກົມປ່າໄມ້ ໂດຍການເຫັນດີເປັນເອກະພາບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

3. ຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ອະນຸຍາດເນື້ອທີ່ຕໍ່າກວ່າ ໜຶ່ງຮ້ອຍເຮັກຕາ ລົງມາຕໍ່ໜຶ່ງໂຄງການລົງທຶນ ໃນກໍານົດເວລາບໍ່ເກີນ ຫ້າສິບປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສາມສິບປີ ຕາມການສະເໜີຂອງພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ບົນພື້ນຖານຄວາມເປັນເອກະພາບກັບພະແນກການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ.

ມາດຕາ 34 ຂັ້ນຕອນການອະນຸຍາດ ໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນປ່າໄມ້ ເພື່ອການຟື້ນຟູປ່າ, ການປູກໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ສໍາລັບການອະນຸຍາດ ຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ

ການອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອການຟື້ນຟູປ່າ, ການປູກໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ສໍາລັບການອະນຸຍາດ ຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ ໃນຂໍ້ 1 ແລະ ຂໍ້ 3 ຂອງມາດຕາ 33 ຂອງດໍາລັດສະບັບນີ້ ປະກອບມີຂັ້ນຕອນ ຕາມແຕ່ລະໄລຍະ ດັ່ງນີ້:

1. ໄລຍະສະເໜີຂໍສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ (MOU)

ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ເພື່ອການຟື້ນຟູປ່າ, ການປູກໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຕ້ອງໄດ້ຢືນຄໍາຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດດໍາເນີນກິດຈະການ ນໍາຫ້ອງການຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ເພື່ອກັນກອງເບື້ອງຕົ້ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

– ຫ້ອງການຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ພາຍຫຼັງຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດດໍາເນີນກິດຈະການແລ້ວ ໃຫ້ນໍາສົ່ງ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື/ແລະ ຂັ້ນສູນກາງ ຄົ້ນຄວ້າມີຄໍາເຫັນ. ສະເພາະ ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ແລ້ວປະສານສົມທົບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອກໍານົດຈຸດທີ່ຕັ້ງ ແລະ ຂອບເຂດພື້ນທີ່ເບື້ອງຕົ້ນ, ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ອອກໃບຢັ້ງຢືນການສໍາຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ຕາມການເຫັນດີຂອງປະທານຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະ ມົນຕີກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

– ພາຍຫຼັງຫ້ອງການຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ໄດ້ຮັບຄຳເຫັນຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນການສຳຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ແລະ ຄຳເຫັນ ຂອງຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລ້ວ ໃຫ້ສັງລວມຄຳເຫັນ ແລະ ຈັດກອງປະຊຸມເຈລະຈາຮ່າງບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ (MOU) ຮ່ວມກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ແລ້ວນຳສະເໜີຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງມອບໃຫ້ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ເພື່ອສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ (MOU) ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

2. ໄລຍະສະເໜີຂໍສຳປະທານໂຄງການ.

ພາຍຫຼັງສຳເລັດການປະຕິບັດກອບໜ້າວຽກ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະຕ່າງໆ ຕາມບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ (MOU) ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຕ້ອງໄດ້ສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

– ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ນຳສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ແລ້ວປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອດຳເນີນການລົງສຳຫຼວດ-ວັດແທກ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ໂດຍສົມທຽບກັບແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນຈັດສັນທີ່ດິນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ອອກໃບຢັ້ງຢືນການສຳຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ຕາມການເຫັນດີຂອງປະທານຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະມົນຕີກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພ້ອມທັງສຳເລັດການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

– ພາຍຫຼັງຫ້ອງການຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ໄດ້ຮັບຄຳເຫັນຈາກຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນການສຳຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ແລະ ຄຳເຫັນ ຂອງຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລ້ວ ໃຫ້ສັງລວມຄຳເຫັນ ແລະ ຈັດກອງປະຊຸມເຈລະຈາສັນຍາສຳປະທານໂຄງການ ຫຼື ກົດຈະການ ຮ່ວມກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວນຳສະເໜີຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງມອບໃຫ້ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ເຊັນສັນຍາສຳປະທານໂຄງການ ຫຼື ກົດຈະການ ກ່ອນຈະສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງການການເງິນ ເຊັນສັນຍາສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ຫຼັງຈາກເຊັນສັນຍາສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດແລ້ວ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ ອອກໃບຕາດິນລັດ ພາຍໃນເວລາ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ ໃຫ້ຜູ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດນັ້ນ ຕາມກຳນົດເວລາການສຳປະທານ.

ມາດຕາ 35 ຂັ້ນຕອນການອະນຸຍາດ ໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນປ່າໄມ້ ເພື່ອການຟື້ນຟູປ່າ, ການປູກໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ສຳລັບການອະນຸຍາດ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອການຟື້ນຟູປ່າ, ການປູກໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ສຳລັບການອະນຸຍາດ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນຂໍ້ 2 ຂອງມາດຕາ 33 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ປະກອບມີຂັ້ນຕອນ ຕາມແຕ່ລະໄລຍະ ດັ່ງນີ້:

1. ໄລຍະສະເໜີຂໍສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ (MOU)

ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ເພື່ອການຟື້ນຟູປ່າ, ການປູກໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ສຳລັບການອະນຸຍາດ ຕ້ອງໄດ້ຢືນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນກົດຈະການ ນຳຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອກ້ານກອງເບື້ອງຕົ້ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

– ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພາຍຫຼັງຮັບຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນກົດຈະການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດແລ້ວ ນຳສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ

ພ້ອມທັງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອກຳນົດຈຸດທີ່ຕັ້ງ ແລະ ຂອບເຂດພື້ນທີ່ເບື້ອງຕົ້ນ ແລ້ວອອກໃບຢັ້ງຢືນການສຳຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ຕາມການເຫັນດີຂອງປະທານຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;

– ພາຍຫຼັງຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໄດ້ຮັບຄຳເຫັນຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວ ໃຫ້ສັງລວມຄຳເຫັນ ແລະ ຈັດກອງປະຊຸມເຈລະຈາຮ່າງບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ (MOU) ຮ່ວມກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ແລ້ວນຳສະເໜີຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງມອບໃຫ້ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ເພື່ອສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ (MOU) ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

2. ໄລຍະສະເໜີຂໍສຳປະທານໂຄງການ.

ພາຍຫຼັງສຳເລັດການປະຕິບັດກອບໜ້າວຽກ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະຕ່າງໆ ຕາມບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ (MOU) ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຕ້ອງໄດ້ສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

– ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ນຳສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ພ້ອມທັງປະສານສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອດຳເນີນການລົງສຳຫຼວດ-ວັດແທກ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ໂດຍສົມທຽບກັບແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນຈັດສັນທີ່ດິນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ອອກໃບຢັ້ງຢືນການສຳຫຼວດ ວັດແທກທີ່ດິນ ຕາມການເຫັນດີຂອງຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພ້ອມທັງສຳເລັດການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

– ພາຍຫຼັງຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໄດ້ຮັບຄຳເຫັນຈາກຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວ ໃຫ້ສັງລວມຄຳເຫັນ ແລະ ຈັດກອງປະຊຸມເຈລະຈາສັນຍາສຳປະທານໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ຮ່ວມກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ແລ້ວນຳສະເໜີຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງມອບໃຫ້ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເຊັນສັນຍາສຳປະທານໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ກ່ອນຈະສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງການ ການເງິນ ເຊັນສັນຍາສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ຫຼັງຈາກເຊັນສັນຍາສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດແລ້ວ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ ອອກໃບຕາດິນລັດ ພາຍໃນເວລາ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ ໃຫ້ຜູ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດນັ້ນ ຕາມອາຍຸສັນຍາສຳປະທານ.

ມາດຕາ 36 ການອະນຸຍາດສຳປະທານທີ່ດິນປ່າໄມ້ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການລະບົບນິເວດປ່າໄມ້

ການສຳປະທານທີ່ດິນປ່າໄມ້ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການລະບົບນິເວດປ່າໄມ້ ໃຫ້ດຳເນີນໃນເຂດທີ່ລັດຈັດສັນໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ການສຳປະທານ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການລະບົບນິເວດປ່າໄມ້ ໃນເຂດປ່າປ້ອງກັນແຫ່ງຊາດ, ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ແລະ ປ່າຜະລິດ ສາມາດດຳເນີນໄດ້ໃນເຂດທີ່ລັດຈັດສັນໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດ ຈາກກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍການເຫັນດີເປັນເອກະພາບກັບກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

2. ການສຳປະທານ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການລະບົບນິເວດປ່າໄມ້ ໃນເຂດປ່າປ້ອງກັນລະດັບແຂວງ, ປ່າສະຫງວນລະດັບແຂວງ, ລະດັບເມືອງ ແລະ ລະດັບບ້ານ ສາມາດດຳເນີນໄດ້ໃນເຂດທີ່ລັດຈັດ

ສັນໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຕາມ ການສະເໜີຂອງພະແນກກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍການເຫັນດີເປັນເອກະພາບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 37 ຂັ້ນຕອນການອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການລະບົບ ນິເວດປ່າໄມ້

ການອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການລະບົບນິເວດປ່າໄມ້ ປະກອບມີຂັ້ນ ຕອນ ຕາມແຕ່ລະໄລຍະ ດັ່ງນີ້:

1. ໄລຍະສະເໜີຂໍສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ (MOU)

ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການລະບົບນິເວດປ່າໄມ້ ຕ້ອງໄດ້ ຍືນຄໍາຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການ ນໍາຂະແໜງການ ກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອກັນກອງເບື້ອງ ຕົ້ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

– ຂະແໜງການ ກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພາຍຫຼັງຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການແລ້ວ ໃຫ້ນຳສົ່ງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ພ້ອມທັງປະສານສົມທົບຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອກຳນົດຈຸດທີ່ຕັ້ງ ແລະ ຂອບເຂດພື້ນທີ່ເບື້ອງຕົ້ນ ແລ້ວອອກໃບຢັ້ງຢືນ ການສໍາຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ຕາມການເຫັນດີຂອງຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະ ມົນຕີ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

– ພາຍຫຼັງຂະແໜງການ ກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໄດ້ຮັບຄໍາເຫັນຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ສັງລວມຄໍາເຫັນ ແລະ ຈັດກອງປະຊຸມເຈລະຈາຮ່າງບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ (MOU) ຮ່ວມກັບພາກ ສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ແລ້ວນຳສະເໜີຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພິຈາລະນາຕົກລົງມອບໃຫ້ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງ ແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ກົມປ່າໄມ້ ເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ເພື່ອສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ (MOU) ຕາມ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

2. ໄລຍະສະເໜີຂໍສໍາປະທານໂຄງການ.

ພາຍຫຼັງສໍາເລັດການປະຕິບັດກອບໜ້າວຽກ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະຕ່າງໆ ຕາມບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ (MOU) ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຕ້ອງໄດ້ສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງການ ກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

– ຂະແໜງການ ກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ນຳສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ພ້ອມທັງປະສານສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອດຳເນີນການລົງສໍາ ຫຼວດ-ວັດແທກ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ໂດຍສົມທົບກັບແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນຈັດສັນທີ່ ດິນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ອອກໃບຢັ້ງຢືນການສໍາຫຼວດ ວັດແທກທີ່ດິນ ຕາມການເຫັນດີຂອງປະທານຄະນະ ກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພ້ອມທັງ ສໍາເລັດການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

– ພາຍຫຼັງຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໄດ້ຮັບຄໍາເຫັນຂອງຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວ ໃຫ້ສັງລວມຄໍາເຫັນ ແລະ ຈັດກອງປະຊຸມເຈລະຈາສັນຍາສໍາປະທານໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ຮ່ວມກັບ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ແລ້ວນຳສະເໜີຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພິຈາລະນາຕົກລົງມອບໃຫ້ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ກົມປ່າໄມ້ ເຊັນສັນຍາສໍາປະທານໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ກ່ອນຈະສົ່ງໃຫ້ ຂະແໜງການ ການເງິນ ເຊັນສັນຍາສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ຫຼັງຈາກເຊັນສັນຍາສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດແລ້ວ ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ ອອກໃບຕາດິນລັດ ພາຍໃນເວລາ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ ໃຫ້ຜູ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດນັ້ນ ຕາມອາຍຸສັນຍາສໍາປະທານ.

ໝວດທີ 2

ການໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດເພື່ອດໍາເນີນ

ກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວແບບອານຸລັກທາງດ້ານວັດທະນະທຳ

ມາດຕາ 38 ການໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ ແບບອານຸລັກທາງດ້ານວັດທະນະທຳ

ການໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ, ແບບອານຸລັກທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ໃຫ້ດໍາເນີນໃນເຂດທີ່ລັດຈັດສັນໃຫ້ ເປັນຕົ້ນ ທັດສະນີຍະພາບ, ຜາ, ຖ້ຳ, ພູພຽງ, ພູສູງ, ແມ່ນໍ້າ, ດອນ, ຫາດຊາຍ, ບຶງ, ໝອງ, ນໍ້າຕົກຕາດ, ແກ້ງ, ບໍ່ນໍ້າຮ້ອນ, ສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງມໍຣະດົກທາງດ້ານວັດທະນະທຳທີ່ຕິດພັນກັບຮ່ອງຮອຍປະຫວັດສາດ, ແຫຼ່ງວັດຖຸບູຮານ, ມໍຣະດົກສະຖານ, ປູຊະນິຍະສະຖານ, ອະນຸສອນສະຖານ, ວັດວາອາຮາມ, ສາສະນະສະຖານ, ສິ່ງປຸກສ້າງທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ລວມທັງເຂດວັດທະນະທຳ ແລະ ສະຖານ ທີ່ອື່ນ ທີ່ລັດກຳນົດໃຫ້ເປັນທີ່ດິນວັດທະນະທຳ ເທົ່ານັ້ນ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 13 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການທ່ອງທ່ຽວ ຊຶ່ງໄດ້ແບ່ງອອກເປັນ ສອງ ລະດັບຄື:

1. ລະດັບຊາດ ແມ່ນ ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ຊຶ່ງເປັນມໍລະດົກລະດັບຊາດ, ພາກພື້ນ ຫຼື ລະດັບໂລກ ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມສູງ, ສ້າງຄວາມສົນໃຈ ແລະ ດຶງດູດນັກທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າມາທ່ຽວຊົມເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ແລະ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກວ້າງຂວາງ, ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ມີຄວາມສຳຄັນໃນການສ້າງລາຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ການທ່ອງທ່ຽວ;

2. ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ແມ່ນ ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທີ່ສ້າງຄວາມສົນໃຈ ແລະ ດຶງດູດນັກທ່ອງທ່ຽວ ພາຍໃນປະເທດເປັນສ່ວນຫຼາຍ, ມີພື້ນທີ່ສາມາດພັດທະນາໄດ້, ມີສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ມີຄວາມສຳຄັນໃນການສ້າງລາຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ທ້ອງຖິ່ນ.

ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ກວມເອົາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວລະດັບແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ.

ມາດຕາ 39 ການອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ ແບບອານຸລັກທາງດ້ານວັດທະນະທຳ

ການອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ ແບບອານຸລັກທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ໃຫ້ດໍາເນີນໃນເຂດທີ່ລັດໄດ້ຈັດສັນໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ.

ຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ມີສິດອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ ແບບອານຸລັກທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ເນື້ອທີ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ເຮັກຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງກິດຈະການ ໂດຍອີງໃສ່ລັກສະນະ, ຂະໜາດ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງກິດຈະການ, ກຳນົດເວລາການເຊົ່າສູງສຸດ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ຫ້າສິບປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ຕາມການຕົກລົງຂອງຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ໂດຍຜ່ານການປະເມີນຜົນການ ເຄື່ອນໄຫວຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ.

ລັດຖະບານ ມີສິດອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານ ທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ ແບບອານຸລັກທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ເນື້ອທີ່ຫຼາຍກວ່າ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ເຮັກຕາ ຫາ ສິບພັນ ເຮັກຕາ ໂດຍອີງໃສ່ລັກສະນະ, ຂະໜາດ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງກິດຈະການ, ກຳນົດເວລາການເຊົ່າ ສູງສຸດບໍ່ເກີນ ຫ້າສິບ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ໂດຍຜ່ານການປະເມີນຜົນການ ເຄື່ອນໄຫວຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ.

ຖ້າການອະນຸຍາດ ໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຫາກມີເນື້ອທີ່ຫຼາຍກວ່າ ສິບພັນເຮັກຕາ ຕ້ອງໄດ້ມີການຮັບຮອງຈາກສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ.

ການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ ແບບອານຸລັກທາງດ້ານ
ວັດທະນາທຳ ແມ່ນໃຫ້ເກັບຄ່າເຊົ່ານັບແຕ່ມື້ ດຳເນີນການບໍລິການເປັນຕົ້ນໄປ ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ເຂັ້ມງວດ
ຕາມກຳນົດເວລາການກໍ່ສ້າງກິດຈະການ.

**ມາດຕາ 40 ເງື່ອນໄຂການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວທຳ
ມະຊາດ ແບບອານຸລັກທາງດ້ານວັດທະນາທຳ**

ການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວ ແບບອານຸລັກທາງດ້ານວັດທະ
ນາທຳ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້.

1. ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ໂດຍໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຮັບຮອງຈາກຂະແໜງກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ໜັງສືຢັ້ງຢືນເນື້ອທີ່ດິນ ຈາກຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
3. ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຈາກຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ;
4. ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ຖ້າເປັນນິຕິບຸກຄົນ).

**ມາດຕາ 41 ຂັ້ນຕອນໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ
, ແບບອານຸລັກທາງດ້ານວັດທະນາທຳ**

ການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ ແບບອານຸ
ລັກ ທາງດ້ານວັດທະນາທຳ ປະກອບມີຂັ້ນຕອນ ຕາມແຕ່ລະໄລຍະ ດັ່ງນີ້:

1. ໄລຍະສະເໜີຂໍສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ (MOU)

ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ
ແບບອານຸລັກ ທາງດ້ານວັດທະນາທຳ ຕ້ອງໄດ້ຢືນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການ ນຳຫ້ອງການຄະນະ
ກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ເພື່ອກັນກອງເບື້ອງຕົ້ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳ
ນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

– ຫ້ອງການຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ພາຍຫຼັງ
ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການແລ້ວ ໃຫ້ນຳສົ່ງ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື/ແລະ ຂັ້ນ
ສູນກາງ ຄົ້ນຄວ້າມີຄຳເຫັນ. ສະເພາະ ຂະແໜງການວັດທະນາທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ຫຼື ຂະແໜງການອື່ນ ທີ່
ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວປະສານສົມທົບຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການ
ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອກຳນົດຈຸດທີ່ຕັ້ງ ແລະ ຂອບເຂດພື້ນທີ່ເບື້ອງຕົ້ນ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຂະ ແໜງການ
ກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ອອກໃບຢັ້ງຢືນການສຳຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ຕາມການເຫັນດີຂອງປະ ທານຄະນະ
ກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

– ພາຍຫຼັງຫ້ອງການຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ
ໄດ້ຮັບຄຳເຫັນຈາກຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນການສຳຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ແລະ ຄຳເຫັນ
ຂອງຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລ້ວ ໃຫ້ສັງລວມຄຳເຫັນ ແລະ ຈັດກອງປະຊຸມເຈລະຈາຮ່າງ
ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ (MOU) ຮ່ວມກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວນຳສະເໜີຄະນະກຳມະການປົກ
ຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງມອບໃຫ້ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ
ການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ເພື່ອສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ (MOU)
ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

2. ໄລຍະສະເໜີຂໍສຳປະທານໂຄງການ.

ພາຍຫຼັງສຳເລັດການປະຕິບັດກອບໜ້າວຽກ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະຕ່າງໆ ຕາມບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ
(MOU) ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຕ້ອງໄດ້ສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້
ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

– ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ໃຫ້ນຳສິ່ງ ຂະແໜງ ການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື/ແລະ ຂັ້ນສູນກາງ ຄົ້ນຄວ້າມີຄຳເຫັນ. ສະເພາະ ຂະແໜງ ການວັດທະນາທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ຫຼື ຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ແລ້ວປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງ ການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອດຳເນີນການລົງສຳຫຼວດ-ວັດແທກ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ໂດຍສົມທົບກັບແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນຈັດສັນທີ່ດິນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ອອກໃບຢັ້ງຢືນການສຳຫຼວດ ວັດແທກທີ່ດິນ ຕາມການເຫັນດີຂອງ ປະທານຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພ້ອມທັງສຳເລັດການປະເມີນຜົນກະທົບສິ່ງແວດລ້ອມ.

– ພາຍຫຼັງທ້ອງການຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ໄດ້ ຮັບຄຳເຫັນຈາກຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນການສຳຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ແລະ ຄຳເຫັນ ຂອງ ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລ້ວ ໃຫ້ສັງລວມຄຳເຫັນ ແລະ ຈັດກອງປະຊຸມເຈລະຈາສັນຍາສຳ ປະທານໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ຮ່ວມກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວນຳສະເໜີຄະນະກຳມະການປົກຄອງ ນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງມອບໃຫ້ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການ ລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ເຊັນສັນຍາສຳປະທານໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ກ່ອນຈະສິ່ງໃຫ້ຂະແໜງການ ການເງິນ ເຊັນສັນຍາສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ກ່ອນຈະເຊັນສັນຍາສຳປະທານໂຄງການນຳຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຖ້າ ຫາກມີການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນຈາກປະເພດໜຶ່ງ ໄປເປັນທີ່ດິນປະເພດອື່ນ ຕ້ອງດຳເນີນການຫັນປ່ຽນ ຕາມກົດໝາຍ ໃຫ້ສຳເລັດເສຍກ່ອນ.

ຫຼັງຈາກເຊັນສັນຍາສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດແລ້ວ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ ບ່ອນທີ່ ດິນຕັ້ງຢູ່ ອອກໃບຕາດິນລັດ ພາຍໃນເວລາ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ ໃຫ້ຜູ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດນັ້ນ ຕາມອາຍຸ ສັນຍາສຳປະທານ.

ໝວດທີ 3

ການສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການເຂດອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ

ມາດຕາ 42 ການສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການເຂດອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ນິຄົມ ອຸດສາຫະກຳ

ການໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ໃຫ້ດຳ ເນີນໃນເຂດທີ່ລັດໄດ້ຈັດສັນໄວ້ເທົ່ານັ້ນ. ສຳລັບການດຳເນີນກິດຈະການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຮັບປະກັນບັນດາມາດ ຕະການໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດ ລ້ອມ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຜັງເມືອງ, ກົດໝາຍອື່ນ ແລະ ລະບຽບການທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສຳລັບການດຳເນີນກິດຈະການ ສ້າງໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ ທີ່ຢູ່ນອກເຂດອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ນິຄົມອຸດສາ ຫະກຳ ແລະ ການດຳເນີນກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ຢູ່ໃນເຂດອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ໃຫ້ດຳເນີນການ ເຮັດສັນຍາເຊົ່າ ນຳລັດ ຫຼື ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສຳປະທານ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 43 ການອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການເຂດອຸດສາຫະກໍາ ຫຼື ນິຄົມອຸດສາຫະກໍາ

ການອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການເຂດອຸດສາຫະກໍາ ຫຼື ນິຄົມອຸດສາຫະກໍາ ໃຫ້ດໍາເນີນໃນເຂດທີ່ລັດໄດ້ຈັດສັນໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ການຕົກລົງຂອງຄະນະກຳມະການປົກຄອງ ນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ

– ອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການເຂດອຸດສາຫະກໍາ ເນື້ອທີ່ດິນ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ຫ້າສິບ ເຮັກຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງກິດຈະການ ໂດຍອີງໃສ່ລັກສະນະ, ຂະໜາດ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງການດໍາເນີນກິດຈະການເຂດອຸດສາຫະກໍາ, ກຳນົດເວລາສູງສຸດ ບໍ່ເກີນ ຫ້າສິບປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ແລ້ວແຕ່ລະກໍລະນີ ໂດຍເປັນເອກະພາບກັບ ພະແນກອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ, ພະແນກການກ່ຽວຂ້ອງຂອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ແລະ ຕາມການຕົກລົງຂອງຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ.

– ອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການນິຄົມອຸດສາຫະກໍາ ເນື້ອທີ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບ ເຮັກຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງກິດຈະການ ໂດຍອີງໃສ່ລັກສະນະ, ຂະໜາດ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງການດໍາເນີນນິຄົມອຸດສາຫະກໍາ, ກຳນົດເວລາສູງສຸດບໍ່ເກີນ ຫ້າສິບ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ແລ້ວແຕ່ລະກໍລະນີ ໂດຍເປັນເອກະພາບກັບພະແນກອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ, ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ແລະ ຕາມການຕົກລົງຂອງຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ.

2. ການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ

– ອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການເຂດອຸດສາຫະກໍາ ເນື້ອທີ່ດິນແຕ່ ຫ້າສິບ ເຮັກຕາ ຫາ ສິບພັນ ເຮັກຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງກິດຈະການ ໂດຍອີງໃສ່ລັກສະນະ, ຂະໜາດ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງການດໍາເນີນກິດຈະການເຂດອຸດສາຫະກໍາ, ກຳນົດເວລາການສໍາປະທານສູງສຸດບໍ່ເກີນ ຫ້າສິບ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ແລ້ວແຕ່ລະກໍລະນີ ໂດຍເປັນເອກະພາບກັບກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ, ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

– ອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການນິຄົມອຸດສາຫະກໍາ ເນື້ອທີ່ແຕ່ ໜຶ່ງ ຮ້ອຍຫ້າສິບເຮັກຕາ ຫາ ສິບພັນ ເຮັກຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງກິດຈະການ ແມ່ນອີງໃສ່ລັກສະນະ, ຂະໜາດ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງການດໍາເນີນກິດຈະການນິຄົມອຸດສາຫະກໍາ, ກຳນົດເວລາການສໍາປະທານສູງສຸດ ບໍ່ເກີນ ຫ້າສິບ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ແລ້ວແຕ່ລະກໍລະນີ ໂດຍເປັນເອກະພາບກັບກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ, ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ຖ້າຫາກເກີນກ່ວາ ສິບພັນ ເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ.

ການອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານ ທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການເຂດອຸດສາຫະກໍາ ຫຼື ນິຄົມອຸດສາຫະກໍາ ແມ່ນໃຫ້ເກັບຄ່າສໍາປະທານນັບແຕ່ມີດໍາເນີນການບໍລິການເປັນຕົ້ນໄປ ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ເຂັ້ມງວດ ຕາມກຳນົດເວລາການກໍ່ສ້າງກິດຈະການ.

ມາດຕາ 44 ເງື່ອນໄຂການອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການເຂດອຸດສາຫະກໍາ ຫຼື ນິຄົມອຸດສາຫະກໍາ

ການອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການເຂດອຸດສາຫະກໍາ ຫຼື ນິຄົມອຸດສາຫະກໍາ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ໂດຍໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຮັບຮອງຈາກຂະແໜງກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມແລະ ໜັງສືຢັ້ງຢືນເນື້ອທີ່ດິນ ຈາກຂະແໜງກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
3. ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຈາກຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ;

4. ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
5. ໃບອະນຸຍາດ ແລະ ສ້າງຕັ້ງກິດຈະການ.

ມາດຕາ 45 ຂັ້ນຕອນໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການເຂດອຸດສາຫະກໍາ ຫຼື ນິຄົມອຸດສາຫະກໍາ

ການອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການເຂດອຸດສາຫະກໍາ ຫຼື ນິຄົມອຸດສາຫະກໍາ ປະກອບມີຂັ້ນຕອນ ຕາມແຕ່ລະໄລຍະ ດັ່ງນີ້

1. ໄລຍະສະເໜີຂໍສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ (MOU).

ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການເຂດອຸດສາຫະກໍາ ຫຼື ນິຄົມອຸດສາຫະກໍາ ຕ້ອງໄດ້ຢືນຄໍາຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດດໍາເນີນກິດຈະການ ນໍາຫ້ອງການຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ເພື່ອກັນກອງເບື້ອງຕົ້ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

– ຫ້ອງການຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ພາຍຫຼັງຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດດໍາເນີນກິດຈະການເຂດອຸດສາຫະກໍາ ຫຼື ນິຄົມອຸດສາຫະກໍາແລ້ວ **ໃຫ້ນຳສົ່ງ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື/ແລະ ຂັ້ນສູນກາງ ຄົ້ນຄວ້າມີຄຳເຫັນ. ສະເພາະຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ໃຫ້ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອກຳນົດຈຸດທີ່ຕັ້ງ ແລະ ຂອບເຂດພື້ນທີ່ເບື້ອງຕົ້ນ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ອອກໃບຢັ້ງຢືນການສໍາຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ຕາມການເຫັນດີຂອງປະທານຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.**

– ພາຍຫຼັງຫ້ອງການຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ໄດ້ຮັບຄຳເຫັນຈາກຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນການສໍາຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ແລະ ຄຳເຫັນຂອງຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລ້ວ ໃຫ້ສັງລວມຄຳເຫັນ ແລະ ຈັດກອງປະຊຸມເຈລະຈາຮ່າງບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ (MOU) ຮ່ວມກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວນຳສະເໜີຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງມອບໃຫ້ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ເພື່ອສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ (MOU) ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

2. ໄລຍະສະເໜີ ຂໍສໍາປະທານໂຄງການ.

ພາຍຫຼັງສໍາເລັດການປະຕິບັດກອບໜ້າວຽກ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະຕ່າງໆ ຕາມບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ (MOU) ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຕ້ອງໄດ້ສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

– ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ນຳສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງການອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ແລ້ວປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອດໍາເນີນການລົງສໍາຫຼວດ-ວັດແທກ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ໂດຍສົມທົບກັບແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນຈັດສັນທີ່ດິນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ອອກໃບຢັ້ງຢືນການສໍາຫຼວດ ວັດແທກທີ່ດິນ ຕາມການເຫັນດີຂອງຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພ້ອມທັງສໍາເລັດການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

– ພາຍຫຼັງຫ້ອງການຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ໄດ້ຮັບຄຳເຫັນຈາກຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນການສໍາຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ແລະ ຄຳເຫັນ ຂອງຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລ້ວ ໃຫ້ສັງລວມຄຳເຫັນ ແລະ ຈັດກອງປະຊຸມເຈລະຈາສັນຍາສໍາ

ປະທານໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ຮ່ວມກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວນຳສະເໜີຄະນະກຳມະການປົກຄອງ ນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງມອບໃຫ້ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການ ລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ເຊັນສັນຍາສຳປະທານໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ກ່ອນຈະສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງການ ການເງິນ ເຊັນສັນຍາສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ກ່ອນຈະເຊັນສັນຍາສຳປະທານໂຄງການນຳຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຖ້າ ຫາກມີການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນຈາກປະເພດໜຶ່ງ ໄປເປັນທີ່ດິນປະເພດອື່ນ ຕ້ອງດຳເນີນການຫັນປ່ຽນ ຕາມກົດ ໝາຍ ໃຫ້ສຳເລັດເສຍກ່ອນ.

ຫຼັງຈາກເຊັນສັນຍາສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດແລ້ວ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນແຂວງ ບ່ອນ ທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ ອອກໃບຕາດິນລັດ ພາຍໃນເວລາ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ ໃຫ້ຜູ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດນັ້ນ ຕາມອາຍຸ ສັນຍາສຳປະທານ.

ໝວດທີ 4

ການສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ເພື່ອສ້າງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ

ມາດຕາ 46 ການສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອສ້າງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ການສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໃຫ້ດຳເນີນໃນເຂດທີ່ລັດ ໄດ້ຈັດສັນໄວ້ເທົ່ານັ້ນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການນຳ ໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ. ຮັບປະກັນ ການພັດທະນາ ຕາມທິດຍືນຍົງ ແລະ ສີຂຽວ, ສົ່ງເສີມ ແລະ ອະນຸລັກວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ. ເຂດ ເສດຖະ ກິດພິເສດ ແມ່ນ ເຂດການລົງທຶນທີ່ມີກົນໄກຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານການລົງທຶນ ແລະ ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ສະເພາະ ຊຶ່ງຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ໂດຍການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ອາດປະກອບດ້ວຍ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ, ເຂດພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ເຂດໂລຊິດສະຕິກ, ເຂດການບໍລິການ, ເຂດການຄ້າ, ເຂດການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ເຂດອື່ນ ຕາມການ ຕົກ ລົງຂອງລັດຖະບານ.

ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ການດຶງດູດການລົງທຶນ ທີ່ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີລະດັບສູງ, ນຳ ໃຊ້ນະວັດຕະກຳ ໃນການຜະລິດກະສິກຳເປັນສິນຄ້າ, ການຜະລິດທີ່ສະອາດ, ປະຢັດກະສິກຳ ແລະ ພະລັງງານ ເພື່ອການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 47 ການສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອສ້າງເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ

ການສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ແມ່ນ ໃຫ້ດຳເນີນໃນເຂດທີ່ລັດໄດ້ ຈັດສັນໄວ້ເທົ່ານັ້ນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການນຳໃຊ້ ທີ່ດິນຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ. ຮັບປະກັນການ ພັດທະນາ ຕາມທິດຍືນຍົງ ແລະ ສີຂຽວ, ສົ່ງເສີມ ແລະ ອະນຸລັກວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ. ເຂດ ເສດຖະກິດສະເພາະ ແມ່ນ ເຂດການລົງທຶນທີ່ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງ ໂດຍລັດຖະບານ ຢູ່ນອກເຂດເສດຖະກິດ ພິເສດ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການໃນຂະແໜງການໃດໜຶ່ງສະເພາະ ເປັນຕົ້ນ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ, ເຂດເຕັກໂນໂລ ຊີລະດັບສູງ.

ມາດຕາ 48 ການສຳຫຼວດທີ່ດິນ ເພື່ອສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ

ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບ ກະ ຊວງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສຳຫຼວດວັດແທກ

ທີ່ດິນ ເພື່ອສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ດ້ວຍການເຂົ້າຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ ໃນເຂດທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ອອກໃບຢັ້ງຢືນການສໍາຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ແລະ ອອກໃບຕາດິນລັດ ໃຫ້ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຕາມອາຍຸສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ. ສ່ວນການຈັດສັນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນແຕ່ລະຕອນຢູ່ໃນເຂດດັ່ງກ່າວ ແມ່ນມອບໃຫ້ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ເປັນຜູ້ອອກໃບຢັ້ງຢືນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ຊຶ່ງມີກໍານົດເວລາບໍ່ໃຫ້ເກີນອາຍຸສັນຍາສໍາປະທານໂຄງການ.

ກະຊວງການເງິນ ຕາງໜ້າລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ເຊັນສັນຍາສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ.

ມາດຕາ 49 ການອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ

ລັດຖະບານ ອະນຸຍາດສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຕາມການຄົ້ນຄວ້າສະເໜີຂອງຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນສູນກາງ ໂດຍມີການປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ອາຍຸສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ໃຫ້ອີງຕາມປະເພດ, ຂະໜາດ, ມູນຄ່າການລົງທຶນ, ເງື່ອນໄຂ, ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຂອງກິດຈະການຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍໃຫ້ເພີ່ມອີກ ຊາວ ປີ ຈາກອາຍຸສໍາປະທານທີ່ດິນກິດຈະການທົ່ວໄປ ແຕ່ສູງສຸດ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ເຈັດສິບ ປີ.

ອາຍຸສໍາປະທານທີ່ດິນ ເພື່ອພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ໂດຍອີງຕາມຜົນການປະເມີນ ແລະ ຕາມການຕົກລົງຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ ບົນພື້ນຖານເງື່ອນໄຂຜູ້ພັດທະນາໄດ້ປະຕິບັດສັນຍາສໍາປະທານຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ໄດ້ນໍາຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ລັດ ແລະ ສັງຄົມ.

ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດສັນຍາ ທັງສອງຝ່າຍຕ້ອງດໍາເນີນການຊໍາລະສະສາງຊັບສິນຂອງໂຄງການ ແລະ ມອບໂອນສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ພ້ອມດ້ວຍສິ່ງກໍ່ສ້າງ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທັງໝົດ ທີ່ເປັນຂອງໂຄງການ ໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ເປັນເຈົ້າຂອງກຳມະສິດ ແລະ ເປັນຜູ້ສືບທອດບໍລິຫານຢ່າງເປັນທາງການ ໂດຍບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ, ການຊໍາລະສະສາງ ແລະ ການມອບໂອນ ຕ້ອງໃຫ້ສໍາເລັດພາຍໃນ ສິບສອງເດືອນ ກ່ອນວັນໝົດອາຍຸຂອງສັນຍາ.

ສໍາລັບເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂັ້ນຕອນ ໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 6

ການສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອການພັດທະນາເປັນຕົວເມືອງໃໝ່, ທາງດ່ວນ, ເຂດໂລຊິດສະຕິກ, ທ່າບົກ, ທ່າເຮືອ, ທາງລົດໄຟ ແລະ ສະໜາມບິນ

ມາດຕາ 50 ການສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອການພັດທະນາເປັນຕົວເມືອງໃໝ່, ທາງດ່ວນ, ເຂດໂລຊິດສະຕິກ, ທ່າບົກ, ທ່າເຮືອ, ທາງລົດໄຟ ແລະ ສະໜາມບິນ

ການສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອການພັດທະນາເປັນຕົວເມືອງໃໝ່, ທາງດ່ວນ, ເຂດໂລຊິດສະຕິກ, ທ່າບົກ, ທ່າເຮືອ, ທາງລົດໄຟ ແລະ ສະໜາມບິນ ໃຫ້ດໍາເນີນໃນເຂດທີ່ລັດໄດ້ຈັດສັນໄວ້ເທົ່ານັ້ນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ. ຮັບປະກັນການພັດທະນາ ຕາມທິດຍືນຍົງ ແລະ ສີຂຽວ,

ສົ່ງເສີມ ແລະ ອະນຸລັກວັດທະ ນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ. ການພັດທະນາເປັນຕົວເມືອງໃໝ່ ແມ່ນ ການພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງດ້ານການຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສ ທີ່ທັນສະໄໝ ຊຶ່ງເຂດດັ່ງກ່າວບໍ່ແມ່ນຕົວເມືອງໃນລະບົບການປົກຄອງ.

ມາດຕາ 51 ການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອການພັດທະນາເປັນຕົວເມືອງໃໝ່, ທາງດ່ວນ, ເຂດໂລຊິດສະຕິກ, ທ່າບົກ, ທາງລົດໄຟ ແລະ ສະໜາມບິນ

ຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເນື້ອທີ່ດິນ ໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບເຮັກຕາ ລົງມາ ຕໍ່ໜຶ່ງກິດຈະການ ໂດຍອີງໃສ່ລັກສະນະ, ຂະໜາດ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງການດຳເນີນກິດຈະການ, ກຳນົດເວລາສູງສຸດ ບໍ່ເກີນ ຫ້າສິບ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ແລ້ວແຕ່ລະກໍລະນີ ໂດຍເປັນເອກະພາບກັບຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ, ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ແລະ ຕາມການຕົກລົງຂອງຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ.

ລັດຖະບານ ອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເນື້ອທີ່ດິນຫຼາຍກວ່າ ໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບເຮັກຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງກິດຈະການ ໂດຍອີງໃສ່ລັກສະນະ, ຂະໜາດ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງການດຳເນີນກິດຈະການເຂດອຸດສາຫະກຳ, ກຳນົດເວລາການສຳປະທານສູງສຸດບໍ່ເກີນ ຫ້າສິບ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ແລ້ວແຕ່ລະກໍລະນີ ໂດຍເປັນເອກະພາບກັບຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນສູນກາງ, ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ສຳລັບການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອພັດທະນາ ເປັນກິດຈະການທາງດ່ວນ, ເຂດໂລຊິສະຕິກ ແລະ ສະໜາມບິນ ແມ່ນລັດຖະບານເປັນຜູ້ອະນຸຍາດ.

ມາດຕາ 52 ເງື່ອນໄຂການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອການພັດທະນາເປັນຕົວເມືອງໃໝ່, ທາງດ່ວນ, ເຂດໂລຊິດສະຕິກ, ທ່າບົກ, ທ່າເຮືອ, ທາງລົດໄຟ ແລະ ສະໜາມບິນ

ການອະນຸຍາດ ໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອການພັດທະນາເປັນຕົວເມືອງໃໝ່, ທາງດ່ວນ, ເຂດໂລຊິດສະຕິກ, ທ່າບົກ, ທາງລົດໄຟ ແລະ ສະໜາມບິນ ມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ໂດຍໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຮັບຮອງຈາກຂະແໜງກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ໜັງສືຢັ້ງຢືນເນື້ອທີ່ດິນ ຈາກຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
3. ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຈາກຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ;
4. ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 53 ຂັ້ນຕອນໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອການພັດທະນາເປັນຕົວເມືອງໃໝ່, ທາງດ່ວນ, ເຂດໂລຊິດສະຕິກ, ທ່າບົກ, ທ່າເຮືອ, ທາງລົດໄຟ ແລະ ສະໜາມບິນ

1. ໄລຍະສະເໜີຂໍສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ (MOU).

ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ເພື່ອດຳເນີນໂຄງການພັດທະນາເປັນຕົວເມືອງໃໝ່, ທາງດ່ວນ, ເຂດໂລຊິດສະຕິກ ແລະ ສະໜາມບິນ ຕ້ອງໄດ້ຢືນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນໂຄງການ ນຳທ້ອງການຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

– ຫ້ອງການຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ພາຍຫຼັງຮັບຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນໂຄງການພັດທະນາເປັນຕົວເມືອງໃໝ່, ທາງດ່ວນ, ເຂດໂລຊິດສະຕິກ, ທ່າບົກ, ທ່າເຮືອ, ທາງລົດໄຟ ແລະ ສະໜາມບິນແລ້ວ **ໃຫ້ນຳສົ່ງ ຂະແໜງ ການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື/ແລະ ຂັ້ນສູນກາງ ຄົ້ນຄວ້າມີຄຳເຫັນ. ສະເພາະ** ຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ໃຫ້ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ **ເພື່ອກຳ**

ນິດຈຸດທີ່ຕັ້ງ ແລະ ຂອບເຂດພື້ນທີ່ເບື້ອງຕົ້ນ ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ອອກໃບຢັ້ງຢືນການສໍາຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ຕາມການເຫັນດີຂອງປະທານຄະນະກຳມະການປົກຄອງ ນະຄອນ ຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

– ພາຍຫຼັງຫ້ອງການຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ໄດ້ຮັບຄໍາເຫັນຈາກຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນການສໍາຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ແລະ ຄໍາເຫັນຂອງຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລ້ວ ໃຫ້ສັງລວມຄໍາເຫັນ ແລະ ຈັດກອງປະຊຸມເຈລະຈາຮ່າງບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ (MOU) ຮ່ວມກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວນໍາສະເໜີຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງມອບໃຫ້ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ເພື່ອສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ (MOU) ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ສໍາລັບການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງແລວທາງດ່ວນ, ທາງລົດໄຟ ບໍ່ຈໍາເປັນໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນການສໍາຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ຈາກຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

2. ໄລຍະສະເໜີ ຂໍສໍາປະທານໂຄງການ.

ພາຍຫຼັງສໍາເລັດການປະຕິບັດກອບໜ້າວຽກ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະຕ່າງໆ ຕາມບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ (MOU) ເຈົ້າຂອງໂຄງການພັດທະນາເປັນຕົວເມືອງໃໝ່, ທາງດ່ວນ, ເຂດໂລຊິດສະຕິກ, ທ່າບົກ, ທ່າເຮືອ, ທາງລົດໄຟ ແລະ ສະໜາມບິນ ຕ້ອງໄດ້ສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

– ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ນໍາສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ແລ້ວປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອດໍາເນີນການລົງສໍາຫຼວດ-ວັດແທກ ແລະ ເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ໂດຍສົມທົບກັບແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນຈັດສັນທີ່ດິນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ອອກໃບຢັ້ງຢືນການສໍາຫຼວດ ວັດແທກທີ່ດິນ ຕາມການເຫັນດີຂອງຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພ້ອມທັງສໍາເລັດການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

– ພາຍຫຼັງຫ້ອງການຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ໄດ້ຮັບຄໍາເຫັນຈາກຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນການສໍາຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ແລະ ຄໍາເຫັນ ຂອງຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລ້ວ ໃຫ້ສັງລວມຄໍາເຫັນ ແລະ ຈັດກອງປະຊຸມເຈລະຈາສັນຍາສໍາປະທານໂຄງການ ຫຼື ກົດຈະການ ຮ່ວມກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວ ນໍາສະເໜີຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງມອບໃຫ້ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ເຊັນສັນຍາສໍາປະທານໂຄງການ ຫຼື ກົດຈະການ ກ່ອນຈະສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງການການເງິນ ເຊັນສັນຍາສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ກ່ອນຈະເຊັນສັນຍາສໍາປະທານໂຄງການນໍາຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຖ້າຫາກມີການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນຈາກປະເພດໜຶ່ງ ໄປເປັນທີ່ດິນປະເພດອື່ນ ຕ້ອງດໍາເນີນການຫັນປ່ຽນ ຕາມກົດໝາຍ ໃຫ້ສໍາເລັດເສຍກ່ອນ.

ຫຼັງຈາກເຊັນສັນຍາສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດແລ້ວ ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນແຂວງ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ ອອກໃບຕາດິນລັດ ພາຍໃນເວລາ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ ໃຫ້ຜູ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດນັ້ນ ຕາມອາຍຸສັນຍາສໍາປະທານ.

ໝວດທີ 7

ການສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ເພື່ອດໍາເນີນໂຄງການໄຟຟ້າ ແລະ ທຸລະກິດໄຟຟ້າ

ມາດຕາ 54 ການສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນໂຄງການໄຟຟ້າ ແລະ ທຸລະກິດໄຟຟ້າ

ການສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນໂຄງການໄຟຟ້າ ແລະ ທຸລະກິດໄຟຟ້າ ໃຫ້ດໍາເນີນຕາມຂັ້ນຕອນ ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍໄຟຟ້າ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ ນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ. ໂຄງການໄຟຟ້າ ແລະ ທຸລະກິດໄຟຟ້າ ປະກອບດ້ວຍ ຫຼາຍປະເພດໂຄງການເປັນຕົ້ນ ພະລັງງານນໍ້າ, ພະລັງງານລົມ, ພະລັງງານແສງຕາເວັນ, ພະລັງງານຄວາມຮ້ອນຖ່ານຫີນ, ພະລັງງານຄວາມຮ້ອນຊີວະມວນ, ພະລັງງານຄວາມຮ້ອນໃຕ້ດິນ, ພະລັງງານອາຍແກັສ, ພະລັງງານນິວເຄຍ.

ການອະນຸຍາດ, ອາຍຸ, ເງື່ອນໄຂ ຂອງການອະນຸຍາດ ໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນໂຄງການໄຟຟ້າ ແລະ ທຸລະກິດໄຟຟ້າ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 55 ຂັ້ນຕອນໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນໂຄງການໄຟຟ້າ ແລະ ທຸລະກິດໄຟຟ້າ

ການອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນໂຄງການໄຟຟ້າ ແລະ ທຸລະກິດໄຟຟ້າ ປະກອບມີຂັ້ນຕອນ ຕາມແຕ່ລະໄລຍະ ດັ່ງນີ້

1. ໄລຍະສະເໜີຂໍສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ (MOU)

ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ເພື່ອດໍາເນີນໂຄງການໄຟຟ້າ ແລະ ທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງໄດ້ຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດດໍາເນີນໂຄງການ ນໍາທ້ອງຖານຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

– ທ້ອງຖານຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ພາຍຫຼັງຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດດໍາເນີນໂຄງການໄຟຟ້າ ແລະ ທຸລະກິດໄຟຟ້າແລ້ວ **ໃຫ້ນຳສົ່ງ ຂະແໜງ ການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື/ແລະ ຂັ້ນສູນກາງ ຄົ້ນຄວ້າມີຄຳເຫັນ. ສະເພາະ** ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ແລ້ວປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອກຳນົດຈຸດທີ່ຕັ້ງ ແລະ ຂອບເຂດພື້ນທີ່ເບື້ອງຕົ້ນ ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ອອກໃບຢັ້ງຢືນການສຳຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ຕາມການເຫັນດີຂອງປະທານຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

– ພາຍຫຼັງທ້ອງຖານຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ໄດ້ຮັບຄຳເຫັນຈາກຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນການສຳຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ແລະ ຄຳເຫັນຂອງຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລ້ວ ໃຫ້ສັງລວມຄຳເຫັນ ແລະ ຈັດກອງປະຊຸມເຈລະຈາຮ່າງບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ (MOU) ຮ່ວມກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວນຳສະເໜີຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງມອບໃຫ້ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ເພື່ອສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ (MOU) ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

2. ໄລຍະສະເໜີຂໍພັດທະນາໂຄງການ (PDA)

ພາຍຫຼັງສຳເລັດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກອບໜ້າວຽກ ແລະ ພັນທະຕ່າງໆ ຕາມບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ (MOU) ກ່ອນກ້າວເຂົ້າຂັ້ນຕອນຂໍເຈລະຈາ ຫຼື ເຊັນສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ (PDA) ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງຈັດກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື ເພື່ອຄວາມເປັນເອກະພາບ ກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຈຶ່ງສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງມອບໃຫ້ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ເຊັນສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ (PDA). ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ສຳເລັດການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

3. ໄລຍະສະເໜີຂໍສຳປະທານໂຄງການ (CA)

ພາຍຫຼັງສຳເລັດການປະຕິບັດກອບໜ້າວຽກ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະຕ່າງໆ ຕາມສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ (PDA) ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຕ້ອງໄດ້ສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

– ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ນຳສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ແລ້ວປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອດຳເນີນການລົງສຳຫຼວດ-ວັດແທກ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ໂດຍສົມທົບກັບແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນຈັດສັນທີ່ດິນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ອອກໃບຢັ້ງຢືນການສຳຫຼວດ ວັດແທກທີ່ດິນ ຕາມການເຫັນດີຂອງຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

– ພາຍຫຼັງຫ້ອງການຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ໄດ້ຮັບຄຳເຫັນຈາກຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນການສຳຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ແລະ ຄຳເຫັນ ຂອງຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລ້ວ ໃຫ້ສັງລວມຄຳເຫັນ ແລະ ຈັດກອງປະຊຸມເຈລະຈາສັນຍາສຳປະທານໂຄງການ ຮ່ວມກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວນຳສະເໜີຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງມອບໃຫ້ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ເຊັນສັນຍາສຳປະທານໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການພະລັງງານ ກ່ອນຈະສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງການ ການເງິນ ເຊັນສັນຍາສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ກ່ອນຈະເຊັນສັນຍາສຳປະທານໂຄງການນຳຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຖ້າຫາກມີການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນຈາກປະເພດໜຶ່ງ ໄປເປັນທີ່ດິນປະເພດອື່ນ ຕ້ອງດຳເນີນການຫັນປ່ຽນ ຕາມກົດໝາຍ ໃຫ້ສຳເລັດເສຍກ່ອນ.

ຫຼັງຈາກເຊັນສັນຍາສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດແລ້ວ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ ອອກໃບຕາດິນລັດ ພາຍໃນເວລາ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ ໃຫ້ຜູ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດນັ້ນ ຕາມອາຍຸສັນຍາສຳປະທານ.

ໝວດທີ 8

ການສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ

ມາດຕາ 56 ການສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ

ການສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ໃຫ້ດຳເນີນໃນເຂດພື້ນທີ່ດິນທີ່ໄດ້ ຈັດສັນສຳລັບກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ເທົ່ານັ້ນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ. ແຮ່ທາດ ປະກອບມີ 3 ປະເພດຄື: ແຮ່ທາດໂລຫະ, ອະໂລຫະ ແລະ ແຮ່ທາດພະລັງງານເຊື້ອໄຟ.

ສຳລັບອາຍຸ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງ ເພື່ອກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ໂລຫະ, ອະໂລຫະ ແລະ ແຮ່ທາດພະລັງງານເຊື້ອໄຟ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 57 ການອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ

ການອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ມີແຕ່ລັດຖະບານເທົ່ານັ້ນເປັນຜູ້ມີສິດຕິກລົງ ຊຶ່ງກໍານົດເວລາໃຫ້ສໍາປະທານການດໍາເນີນການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ບໍ່ໃຫ້ເກີນຊາວ ປີ ຕໍ່ໂຄງການລົງທຶນ ນັບແຕ່ມີໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສໍາປະທານເປັນຕົ້ນໄປ ແຕ່ສາມາດຕໍ່ໄດ້ເທື່ອລະ ສິບ ປີ (10 ປີ) ບົນພື້ນຖານການສະເໜີຂອງຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນສູນກາງ ໂດຍເປັນເອກະພາບກັບກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ການອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ໃນໄລຍະສະເໜີກ້າວເຂົ້າສູ່ການຂຸດຄົ້ນຕ້ອງໄດ້ແຍກປະເພດການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ຢູ່ໃນເຂດເນື້ອທີ່ສໍາປະທານໃຫ້ຈະແຈ້ງ ເປັນຕົ້ນທີ່ຕັ້ງຂອງສໍານັກງານ, ຫ້ອງການ, ໂຮງງານ, ເຮືອນພັກພະນັກງານ, ເຂດຂຸດຄົ້ນ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນຫັນປ່ຽນປະເພດທີ່ດິນ ຕາມທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ. ການສໍາຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ຢູ່ໃນເຂດດັ່ງກ່າວ ມອບໃຫ້ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນໃນເຂດດັ່ງກ່າວ ຕາມທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ໂດຍອີງໃສ່ການກໍານົດເນື້ອທີ່ນໍາໃຊ້ຕົວຈິງ ຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.

ໃນກໍລະນີຫາກມີການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນຈາກປະເພດໜຶ່ງ ໄປເປັນທີ່ດິນປະເພດອື່ນ ຕ້ອງດໍາເນີນການຫັນປ່ຽນປະເພດທີ່ດິນຕາມກົດໝາຍ ໃຫ້ສໍາເລັດ ກ່ອນຈະເຊັນສັນຍາຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດໂລຫະ ນໍາຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນສູນກາງ.

ຫຼັງຈາກເຊັນສັນຍາສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດແລ້ວ ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ ອອກໃບຕາດິນລັດ ພາຍໃນເວລາ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ ໃຫ້ຜູ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດນັ້ນ ຕາມກໍານົດເວລາການສໍາປະທານ.

ການອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອກິດຈະການແຮ່ທາດ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ມີການຍົກເວັ້ນຄ່າສໍາປະທານ ແລະ ໃຫ້ເກັບຄ່າສໍາປະທານນັບແຕ່ມີເຊັນສັນຍາເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 58 ຂັ້ນຕອນໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ

ການອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການແຮ່ທາດ ປະກອບມີຂັ້ນຕອນ ຕາມແຕ່ ລະໂລຍະ ດັ່ງນີ້

1. ໄລຍະສະເໜີ ຂໍສໍາປະທານຂຸດຄົ້ນ, ສໍາຫຼວດແຮ່ທາດ

ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງເພື່ອດໍາເນີນການຂຸດຄົ້ນ, ສໍາຫຼວດແຮ່ທາດ ຕ້ອງໄດ້ຍືນຄໍາຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດນໍາທ້ອງຖານຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ເພື່ອກັນກອງເບື້ອງຕົ້ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

– ຫ້ອງການຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ພາຍຫຼັງຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດດໍາເນີນໂຄງການແລ້ວ ໃຫ້ນໍາສົ່ງ ຂະແໜງ ການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື/ແລະ ຂັ້ນສູນກາງ ຄົ້ນຄວ້າມີຄໍາເຫັນ. ສະເພາະ ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ໃຫ້ປະສານສົມທົບກັບຂະ ແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອກໍານົດຈຸດທີ່ຕັ້ງ ແລະ ຂອບເຂດພື້ນທີ່ເບື້ອງຕົ້ນ ໂດຍຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ອອກໃບຢັ້ງຢືນການສໍາຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ຕາມການເຫັນດີຂອງປະທານຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

– ຫຼັງຈາກຫ້ອງການຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ໄດ້ຮັບຄໍາເຫັນຈາກຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນການສໍາຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ແລະ ຄໍາເຫັນ ຂອງ

ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແລ້ວ ໃຫ້ສັງລວມຄໍາເຫັນ ແລະ ຈັດກອງປະຊຸມເຈລະຈາຮ່າງສັນຍາ ຊອກຄົ້ນ, ສໍາຫຼວດແຮ່ທາດ ຮ່ວມກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວນໍາສະເໜີຄະນະກຳມະການປົກຄອງ ນະຄອນ ຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງມອບໃຫ້ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ເຊັນສັນຍາຊອກຄົ້ນ, ສໍາຫຼວດແຮ່ທາດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບ ການ.

– ພາຍຫຼັງເຊັນສັນຍາຊອກຄົ້ນ, ສໍາຫຼວດແຮ່ທາດ ໃຫ້ຂະແໜງການອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ຢັ້ງຢືນ ເນື້ອທີ່ດິນນໍາໃຊ້ຕົວຈິງ ຂອງໂຄງການແຮ່ທາດ ໃນໄລຍະສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ພ້ອມ ທັງໃຫ້ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ດຳເນີນການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

2. ໄລຍະສະເໜີ ຂໍສໍາປະທານໂຄງການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ

ພາຍຫຼັງສໍາເລັດການປະຕິບັດກອບໜ້າວຽກ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະຕ່າງໆ ຕາມສັນຍາການຊອກຄົ້ນ, ສໍາ ຫຼວດແຮ່ທາດ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຕ້ອງໄດ້ສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຕາມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

– ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ນໍາສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງ ການອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ແລ້ວປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ ປະຊາຊົນ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອດຳເນີນການລົງສໍາຫຼວດ-ວັດແທກ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ໂດຍສົມທົບກັບແຜນ ແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນຈັດສັນທີ່ດິນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ອອກໃບຢັ້ງຢືນການສໍາຫຼວດ ວັດແທກທີ່ດິນ ຕາມການເຫັນດີຂອງປະທານຄະນະກຳມະການ ປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

– ພາຍຫຼັງທ້ອງການຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ໄດ້ ຮັບຄໍາເຫັນຈາກຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນການສໍາຫຼວດວັດແທກທີ່ດິນ ແລະ ຄໍາເຫັນ ຂອງ ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລ້ວ ໃຫ້ສັງລວມຄໍາເຫັນ ແລະ ຈັດກອງປະຊຸມເຈລະຈາສັນຍາສໍາ ປະທານໂຄງການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ ຮ່ວມກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວ ນໍາສະເໜີຄະນະກຳມະ ການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຫຼື ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງມອບໃຫ້ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ເຊັນສັນຍາສໍາປະທານໂຄງການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ປຸງແຕ່ງ ແຮ່ທາດ ກ່ອນຈະສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງການ ການເງິນ ເຊັນສັນຍາສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບ ການ.

ກ່ອນຈະເຊັນສັນຍາສໍາປະທານໂຄງການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ປຸງແຕ່ງ ແຮ່ທາດ ນໍາຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຖ້າຫາກມີການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນຈາກປະເພດໜຶ່ງ ໄປເປັນທີ່ດິນປະເພດອື່ນ ຕ້ອງດຳ ເນີນການຫັນປ່ຽນ ຕາມກົດໝາຍ ໃຫ້ສໍາເລັດເສຍກ່ອນ.

ຫຼັງຈາກເຊັນສັນຍາສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດແລ້ວ ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ ອອກໃບຕາດິນລັດ ພາຍໃນເວລາ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ ໃຫ້ຜູ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດນັ້ນ ຕາມອາຍຸສັນຍາສໍາປະທານ.

ພາກທີ V

ການປະມຸນ ແລະ ການເຈລະຈາ ການເອົາທຳດິນຂອງລັດ ເພື່ອໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ

ມາດຕາ 59 ການປະມຸນທຳດິນຂອງລັດ ເພື່ອໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ

ການປະມຸນທຳດິນຂອງລັດ ເພື່ອໃຫ້ເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານ ແມ່ນ ການແຂ່ງຂັນທາງດ້ານລາຄາ ແລະ ຄຸນນະພາບ ໃນການເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທຳດິນຂອງລັດ ດ້ວຍຮູບການປະມຸນແບບເປີດກວ້າງ ແລະ ແບບວົງແຄບ.

ມາດຕາ 60 ຮູບການປະມຸນທຳດິນຂອງລັດ ເພື່ອໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ

ຮູບການປະມຸນທຳດິນຂອງລັດ ເພື່ອໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ ປະກອບມີ 2 ຮູບແບບ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະມຸນ ແບບເປີດກວ້າງ ແມ່ນການປະມຸນດ້ວຍການປະກາດຜ່ານສື່ມວນຊົນ ຫຼື ຜ່ານລະບົບເອເລັກໂຕຣນິກຢ່າງເປັນທາງການ ແລະ ບໍ່ຈຳກັດຜູ້ປະມຸນ. ໂດຍອະນຸຍາດໃຫ້ສະເພາະບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ພາຍໃນ ເຂົ້າຮ່ວມ ຫຼື ເປີດກວ້າງໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້;
2. ການປະມຸນ ແບບວົງແຄບ ແມ່ນການປະມຸນດ້ວຍການແຈ້ງໂດຍກົງ ຫານິຕິບຸກຄົນ ພາຍໃນປະເທດ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນໃນກິດຈະການຕາມຂະແໜງການ ທີ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 61 ພາສາໃນການປະມຸນທຳດິນຂອງລັດ ເພື່ອໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ

ພາສາທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປະມຸນທຳດິນຂອງລັດ ເພື່ອໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ ແມ່ນນຳໃຊ້ພາສາລາວ. ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ຫຼື ໃນການປະມຸນແບບເປີດກວ້າງ ທີ່ມີບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ສາມາດນຳໃຊ້ທັງສອງພາສາ ຄື ພາສາລາວ ແລະ ພາສາຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 62 ຄະນະກຳມະການ ຮັບຜິດຊອບການປະມຸນທຳດິນຂອງລັດ ເພື່ອໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ

ຄະນະກຳມະການ ຮັບຜິດຊອບການປະມຸນທຳດິນຂອງລັດ ເພື່ອໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ ໄດ້ແບ່ງຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນແຕ່ລະຂັ້ນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄະນະກຳມະການ ຮັບຜິດຊອບການປະມຸນທຳດິນຂອງລັດ ເພື່ອໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ ຂັ້ນສູນກາງ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງໜຶ່ງທີ່ບໍ່ປະຈຳການ, ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງການເງິນ, ມີພາລະບົດບາດໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ລະບຽບການ, ມາດຕະການ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານການເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທຳດິນຂອງລັດ.

ຄະນະກຳມະການ ຮັບຜິດຊອບການປະມຸນທຳດິນຂອງລັດ ຂັ້ນສູນກາງ ປະກອບມີ ດັ່ງນີ້:

- ລັດຖະມົນຕີກະຊວງການເງິນ ເປັນຫົວໜ້າຄະນະ;
- ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຮອງຫົວໜ້າຄະນະ;
- ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງ ທີ່ຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ທຳດິນປະເພດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຮອງຫົວໜ້າຄະນະ;
- ຮອງລັດຖະມົນຕີ, ອົງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຄະນະ;
- ຫົວໜ້າກົມຄຸ້ມຄອງຊັບສິນແຫ່ງລັດ ກະຊວງການເງິນ ເປັນຄະນະ;
- ຫົວໜ້າກົມຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາທຳດິນ ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຄະນະ;
- ຕາງໜ້າຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຄະນະ.

2. ຄະນະກຳມະການ ຮັບຜິດຊອບການປະມຸນທຳດິນຂອງລັດ ເພື່ອໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ ຂັ້ນແຂວງ ແມ່ນການຈັດຕັ້ງໜຶ່ງທີ່ບໍ່ປະຈຳການ, ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ຕາມການສະເໜີຂອງ

ພະແນກ ການເງິນຂັ້ນແຂວງ, ມີພາລະບົດບາດໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ລະບົບການ, ມາດຕະ ການ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ.

ຄະນະກຳມະການ ຮັບຜິດຊອບການປະມຸນທີ່ດິນຂອງລັດ ຂັ້ນແຂວງ ປະກອບມີ ດັ່ງນີ້:

- ຮອງປະທານຄະນະກຳມະການປົກຄອງ ນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ເປັນຫົວໜ້າຄະນະ;
- ຫົວໜ້າພະແນກການເງິນ ຂັ້ນແຂວງ ເປັນຮອງຫົວໜ້າຄະນະ;
- ຫົວໜ້າພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ ຮອງຫົວໜ້າຄະນະ;
- ຮອງຫົວໜ້າພະແນກ ທີ່ຄຸ້ມຄອງການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນປະເພດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນແຂວງ ເປັນຄະນະ;
- ຮອງຫົວໜ້າພະແນກການ, ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນແຂວງ ເປັນຄະນະ;
- ຫົວໜ້າຂະແໜງຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ເປັນຄະນະ;
- ຫົວໜ້າຂະແໜງຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາທີ່ດິນ ເປັນຄະນະ;
- ຕາງໜ້າຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຄະນະ.

ມາດຕາ 63 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຄະນະກຳມະການ ຮັບຜິດຊອບການປະມຸນທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ

ຄະນະກຳມະການ ຮັບຜິດຊອບການປະມຸນທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ສັງລວມຂໍ້ມູນ, ປະເມີນມູນຄ່າ, ເກັບກຳສະຖິຕິບັນຊີຊັບສິນຂອງລັດ;
2. ເປັນເຈົ້າການຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານຂອງລັດ ເພື່ອລາຍງານຂັ້ນເທິງ ໃຫ້ທິດຊີ້ນຳ, ແກ້ໄຂ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ;
3. ຄົ້ນຄວ້າສຶກສາ, ວິໄຈຂໍ້ມູນການປະມຸນທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ;
4. ປະເມີນລາຄາທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ;
5. ຈັດຕັ້ງການປະມຸນ, ການເຈລະຈາ;
6. ພົວພັນປະສານງານ, ທວງຂໍ້ມູນ;
7. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
8. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂອງຕົນຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ;
9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບົບການ.

ມາດຕາ 64 ການເຈລະຈາ ເພື່ອເອົາທີ່ດິນຂອງລັດ ໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ

ການເຈລະຈາ ເພື່ອເອົາທີ່ດິນຂອງລັດ ໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ ແມ່ນ ການຕໍ່ລອງ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດຂອງລັດ, ຂອງສັງຄົມ ແລະ ໃຫ້ມີຜົນກະທົບໜ້ອຍສຸດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຜ່ານການປະມຸນ.

ພາກທີ VI

ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງມວນຊົນ ແລະ ຖານຂໍ້ມູນການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ມາດຕາ 65 ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງມວນຊົນ

ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ຕ້ອງຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງມວນຊົນ ໂດຍສະເພາະປະຊາຊົນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ໂດຍກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການຍົກຍ້າຍ, ຫຍັບຍ້າຍ ຫຼື ຍົກຍ້າຍຈາກພູມລຳເນົາເດີມ ໄປຕັ້ງພູມລຳເນົາບ່ອນໃໝ່ ທີ່ຖືກຜົນກະທົບ

ຈາກໂຄງການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ມີບ່ອນຢູ່ອາໄສ, ທຳມາຫາກິນ, ມີນໍ້າໃຊ້, ອາຊີບຄົງທີ່, ມີຊີວິດການເປັນຢູ່ດີຂຶ້ນກວ່າ ແລະ ຫຼຸດພື້ນອອກຈາກຄວາມທຸກຍາກ.

ມາດຕາ 66 ຖານຂໍ້ມູນການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ຖານຂໍ້ມູນການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານ ທີ່ດິນຂອງລັດ (Land Leases and Concessions Information System “LCIS”) ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງລະບົບຖານຂໍ້ມູນທີ່ດິນ ແຫ່ງຊາດ. LCIS ແມ່ນ ຖານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຂຶ້ນບັນຊີໂຄງການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ໃນການດຳເນີນໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການຕ່າງໆ ຊຶ່ງຖານຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບບັນດາກະຊວງ ແລະ ພະແນກການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການຕ່າງໆ ຕາມສັນຍາ ແລະ ກົດໝາຍ. ຖານຂໍ້ມູນການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານ ທີ່ດິນຂອງລັດ ເປັນຮູບແບບ Web base Application, Online ແລະ ປ້ອນຂໍ້ມູນແບບ Real time ສາມາດບັນທຶກຂໍ້ມູນເປັນແບບຕົວອັກສອນ, ຮູບພາບ ແລະ ຂໍ້ມູນທາງພູມສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ພາກທີ VII

ການຍົກເລີກ ແລະ ການສິ້ນສຸດ

ສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ມາດຕາ 67 ການຍົກເລີກ ສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ຂະແໜງການການເງິນ ເປັນເຈົ້າການໃນການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການທີ່ຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ, ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ກ່ຽວກັບການລະເມີດ ກົດໝາຍ ແລະ ສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ແລ້ວແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນ ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ເພື່ອດຳເນີນການແກ້ໄຂໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ສັນຍາ ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນ ໃນໄລຍະເວລາ ຫົກ ເດືອນ ນັບແຕ່ມີໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ. ຖ້າໝົດກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວແລ້ວ ຜູ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນ ຍັງບໍ່ມີການແກ້ໄຂ ໃຫ້ຂະແໜງການການເງິນ ສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້ານຳສະເໜີ ຕໍ່ລັດຖະບານ ຫຼື ຄະນະກຳມະການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາຕົກລົງລົບລ້າງສັນຍາ ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນ. ຈາກນັ້ນໃຫ້ດຳເນີນການ ລົບລ້າງ ແລະ ດັດແກ້ໃບຕາດິນລັດ ທີ່ອອກໃຫ້ແກ່ໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການນັ້ນ ແລ້ວອອກໃບຕາດິນລັດໃໝ່ ໂດຍອອກຊື່ ກະຊວງ ກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ ໃນຖານະເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຈັດສັນທີ່ດິນຢ່າງລວມສູນ. ຖ້າຫາກພາກສ່ວນໃດ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ດັ່ງກ່າວເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍອື່ນ ທີ່ສ້າງຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດໃຫ້ແກ່ລັດ ແລະ ປະຊາຊົນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກລັດຖະບານ ຫຼື ຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຈະຖືກຍົກເລີກຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ລະເມີດ ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຢ່າງຮ້າຍແຮງ;
2. ບໍ່ເສຍຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ຄ່າສໍາປະທານ ທີ່ດິນຂອງລັດຕາມສັນຍາ ຕໍ່ເນື່ອງກັນເປັນເວລາ 2 ປີ;
3. ບໍ່ເສຍອາກອນທີ່ດິນຕໍ່ເນື່ອງ 3 ປີ ແລະ ບໍ່ປະຕິບັດພັນທະທາງດ້ານການເງິນອື່ນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ ແລະ ກົດໝາຍ;

4. ນຳໃຊ້ທີ່ດິນບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ, ນຳໃຊ້ທີ່ດິນເກີນຂອບເຂດການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ;

5. ໂຄງການທີ່ບໍ່ໄດ້ດຳເນີນການເຄື່ອນໄຫວ ຫຼື ດຳເນີນການແຕ່ບໍ່ມີປະສິດທິພາບ ໂດຍຜ່ານການປະເມີນຜົນ ຈາກຂະແໜງການຂອງລັດ;

6. ໂຄງການທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເກີນຂອບເຂດສິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

7. ລະເມີດຂໍ້ຫ້າມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 80 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້;

8. ການສະເໜີໃຫ້ຍົກເລີກສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຈາກຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ;

9. ການຍົກເລີກສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຕາມການຕັດສິນຂອງສານ.

ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ຫຼື ເກີດເຫດການສຸກເສີນ ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການທີ່ຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ຫຼື ກົດຈະການ ຫຼື ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຄົ້ນຄວ້າ ນຳສະເໜີ ຕໍ່ລັດຖະບານ ຫຼື ຄະນະກຳມະການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາແຕ່ງຕັ້ງຄະນະສະເພາະກິດ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ການຍົກເລີກສັນຍາ ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ.

ມາດຕາ 68 ການສິ້ນສຸດການເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຈະສິ້ນສຸດລົງໃນກໍລະນີໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ສະລະສິດໃນການເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ;
2. ໂອນສິດໃນການເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດຄືນ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນສາທາລະນະປະໂຫຍດ;
3. ຖືກຍົກເລີກ ແລະ ຖອນສິດນຳໃຊ້ຂອງທີ່ດິນຄືນ ຈາກການເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 67 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້;
4. ໂອນສິດເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ໃຫ້ຜູ້ອື່ນ;
5. ບໍ່ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຕໍ່ອາຍຸສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ກ່ອນວັນໝົດອາຍຸ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີການແຈ້ງເຕືອນຈາກລັດ;
6. ໝົດອາຍຸສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ;
7. ໄດ້ດຳເນີນການຍຸບເລີກວິສາຫະກິດ ຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ;
8. ຍົກເລີກຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຫຼື ຄູ່ສັນຍາ ໂດຍມີການຢັ້ງຢືນຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
9. ສິ້ນສຸດສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານ.

ພາກທີ VIII

ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ມາດຕາ 69 ສິດຂອງຜູ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ຜູ້ເຊົ່າ ຫຼື ຜູ້ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ເປັນເຈົ້າກຳມະສິດຕໍ່ຊັບສິນຂອງຕົນ ລວມທັງຕຶກ, ອາຄານ ຫຼື ສິ່ງປຸກສ້າງໃນທີ່ດິນ ທີ່ໄດ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ, ໂອນກຳມະສິດດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ຄົນພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
2. ນຳໃຊ້ຊັບສິນທີ່ຕິດພັນກັບສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນ ເພື່ອໃຊ້ເປັນຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນນຳທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນທີ່ຢູ່ພາຍໃນ ຖ້າຫາກໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງຕາມຂອບເຂດສິດຂອງຕົນ ຕາມການສະເໜີຂອງຂະແໜງການການເງິນ, ຍົກເວັ້ນການເຊົ່າທີ່ດິນ ນຳພົນລະເມືອງລາວ;

3. ນຳໃຊ້ຊັບສິນທີ່ຕິດພັນກັບສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນ ເພື່ອໃຊ້ເປັນຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນນຳທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນ ທີ່ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຖ້າຫາກໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກລັດຖະບານ ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງການເງິນ, ຍົກເວັ້ນການເຊົ່າທີ່ດິນນຳພົນລະເມືອງລາວ;

4. ໃຫ້ຜູ້ອື່ນເຊົ່າຫຼືສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດຕໍ່ໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກອົງການລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແຕ່ການເຊົ່າຫຼືສຳປະທານຕໍ່ນັ້ນບໍ່ໃຫ້ເກີນອາຍຸຂອງສັນຍາແມ່;

5. ໂອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ທີ່ຕິດໄດ້ຮັບສິດເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ ໃນຂອບເຂດອາຍຸຂອງສັນຍາທີ່ຍັງເຫຼືອສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ຫຼື ທັງໝົດໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນໄດ້ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກອົງການລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມສັນຍາ ແລະ ກົດໝາຍ;

6. ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

7. ສືບທອດສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຕາມອາຍຸຂອງສັນຍາ ແລະ ຕາມກົດໝາຍ;

8. ໃຊ້ສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນ ເພື່ອຮ່ວມທຶນກັບບຸກຄົນອື່ນ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກອົງການລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເສຍກ່ອນ;

9. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 70 ພັນທະຂອງຜູ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ຜູ້ເຊົ່າ ຫຼື ຜູ້ສຳປະທານ ມີພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ທີ່ດິນໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ;

2. ເສຍຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ຄ່າສຳປະທານທີ່ດິນ, ເສຍອາກອນທີ່ດິນ, ຄ່າກະສິກຳ, ພາສີ, ອາກອນ, ຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ ແລະ ພັນທະຕ່າງໆຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ທັນເວລາ ຕາມກົດໝາຍ;

3. ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກການດຳເນີນກິດຈະການຂອງຕົນ;

4. ປະຕິບັດພັນທະດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;

5. ບໍ່ລະເມີດສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ອື່ນ;

6. ປະຕິບັດທາດສະພາບຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ;

7. ຖ້າໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການໃດ ຫາກມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງໄດ້ມີການຟື້ນຟູຄືນ;

8. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາ.

ພາກທີ IX

ເນື້ອໃນ, ຜົນປະໂຫຍດ ແລະ

ການເກັບຄ່າເຊົ່າ ແລະ ຄ່າສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ມາດຕາ 71 ເນື້ອໃນຂອງສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຕ້ອງກຳນົດເປົ້າໝາຍ, ກຳນົດເວລາ, ເງື່ອນໄຂ, ສິດ ແລະ ພັນທະ, ວິທີການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ, ມາດຕະການ, ຄ່າເຊົ່າ, ຄ່າສຳປະທານ, ໃນທຸກໆ ຫ້າ ປີໃດ ໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນບໍ່ຕໍ່າກວ່າ ສິບສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງມູນຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ຄ່າສຳປະທານໃນປີນັ້ນ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຮູບການຂອງສັນຍາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດແລ້ວ ຕ້ອງມີການລາຍງານ ແລະ ທົບທວນປະເມີນຜົນໃນແຕ່ລະໄລຍະຂອງກິດຈະການ ໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊາບ.

ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການເກັບຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ຄ່າສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 72 ຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ຜູ້ເຊົ່າ ຫຼື ຜູ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ມີສິດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍດັ່ງນີ້:

1. ຂາຍຊັບສິນ ທີ່ເປັນກໍາມະສິດຂອງຕົນ ທີ່ຕິດພັນກັບສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ແຕ່ລັດມີບຸລິມະສິດໃນການຊື້ຊັບສິນເຫຼົ່ານັ້ນ ຖ້າລັດຫາກຕ້ອງການ;
2. ນໍາໃຊ້ຊັບສິນ ທີ່ເປັນກໍາມະສິດຂອງຕົນ ຊຶ່ງຕິດພັນກັບສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອໃຊ້ເປັນຫຼັກຊັບຄໍ້າປະກັນກັບທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຢູ່ ສປປ ລາວ. ສໍາລັບຊັບສິນທີ່ນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີຈາກລັດຖະບານ;
3. ໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານຕໍ່, ໂອນສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ, ສືບທອດສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ, ແບ່ງແຍກສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ, ນໍາໃຊ້ຊັບສິນທີ່ຕິດພັນກັບສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນ ເພື່ອນໍາໃຊ້ເປັນຫຼັກຊັບຄໍ້າປະກັນນໍາທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນ ທີ່ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ເກີນອາຍຸນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ທີ່ເຫຼືອຂອງສັນຍາແມ່;
4. ໃຊ້ສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອຮ່ວມທຶນກັບບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນອື່ນ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກອົງການຂອງລັດ ທີ່ມີສິດອໍານາດກ່ຽວຂ້ອງເສຍກ່ອນ;
5. ຈະໄດ້ຮັບການທົດແທນຄືນສິ່ງກໍ່ສ້າງຕ່າງໆ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ໃນກໍລະນີລັດຖະບານ ມີຄວາມຕ້ອງການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຕອນດັ່ງກ່າວ ເຂົ້າໃນການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ.

ມາດຕາ 73 ການເກັບຄ່າເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ການເກັບຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ແມ່ນ ປະຕິບັດຕາມລັດຖະບັນຍັດຂອງປະທານປະເທດວ່າດ້ວຍອັດຕາຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ໂດຍມອບໃຫ້ຂະແໜງການເງິນ ເປັນຜູ້ເກັບຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນສັນຍາຢ່າງຄົບຖ້ວນ.

ມາດຕາ 74 ການປະເມີນຄ່າເຊົ່າ ແລະ ຄ່າສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ການປະເມີນຄ່າເຊົ່າ ແລະ ຄ່າສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອເຮັດສັນຍາເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນ ໃນແຕ່ລະກິດຈະການ ແມ່ນມອບໃຫ້ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 75 ການຊໍາລະຄ່າເຊົ່າ ແລະ ຄ່າສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ການຊໍາລະຄ່າເຊົ່າ ແລະ ຄ່າສໍາປະທານທີ່ດິນ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ການຊໍາລະຄ່າເຊົ່າໄລຍະສັ້ນ, ໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ ໃຫ້ຊໍາລະລ່ວງໜ້າກ່ອນ ຕໍ່າສຸດບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດໜຶ່ງປີ ນັບແຕ່ມີດໍາເນີນການບໍລິການເປັນຕົ້ນໄປ ສ່ວນປີຕໍ່ໄປ ໃຫ້ຊໍາລະປົກກະຕິ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນສັນຍາເຊົ່າທີ່ດິນຂອງລັດ.
2. ການຊໍາລະຄ່າສໍາປະທານ ໃຫ້ຊໍາລະລ່ວງໜ້າກ່ອນຕໍ່າສຸດບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ ໜຶ່ງປີ ນັບແຕ່ມີດໍາເນີນການບໍລິການ ຫຼື ເກັບຜົນຜະລິດເປັນຕົ້ນໄປ ສ່ວນປີຕໍ່ໄປໃຫ້ຊໍາລະປົກກະຕິຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນສັນຍາ. ຍົກເວັ້ນຄ່າສໍາປະທານທີ່ດິນ ເພື່ອກິດຈະການແຮ່ທາດ ແມ່ນໃຫ້ເກັບຄ່າສໍາປະທານນັບແຕ່ມີເຊັນສັນຍາເປັນຕົ້ນໄປ.

ພາກທີ X
ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ດິນ
ຈາກການໃຫ້ເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ມາດຕາ 76 ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍຈາກກົດຈະການການລົງທຶນ ທີ່ໃຫ້ເຊົ່າ ແລະ ໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ເມື່ອມີຄວາມຈໍາເປັນ ຕ້ອງໄດ້ນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ເຂົ້າໃນກົດຈະການລົງທຶນ, ການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນ ຕາມແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ລັດຈະໂອນເອົາສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນນັ້ນຄືນ ໂດຍລັດຕ້ອງໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວ ເປັນຕົ້ນ ໂຄງການກະສິກໍາ, ປູກໄມ້, ການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່, ການພັດທະນາແຫຼ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າ, ຖະໜົນຫົນທາງ, ເຂດອຸດສາຫະກໍາ ຫຼື ນິຄົມອຸດສາຫະກໍາ, ເຂດເສດ ຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ.

ໃນການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການປະເມີນຄວາມເສຍຫາຍຊັບສິນເທິງໜ້າດິນ ແລະ ລາຄາທີ່ດິນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 109 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຂະແໜງການທີ່ຮັບຜິດຊອບໂຄງການ, ເຈົ້າຂອງໂຄງການ, ເຈົ້າຂອງສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 77 ການຄິດໄລ່ໃນການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍຈາກກົດຈະການການລົງທຶນ ທີ່ໃຫ້ເຊົ່າ ແລະ ໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ໃນກໍລະນີເຂດເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຫາກໄປກວມເອົາທີ່ດິນຂອງປະຊາຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຈະຕ້ອງມີການຄິດໄລ່ ເພື່ອທົດແທນໃຫ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກົດຈະການຕ່າງໆ ຕາມການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນຂອງຄະນະກຳມະການປະເມີນຄວາມເສຍຫາຍຊັບສິນເທິງໜ້າດິນ ແລະ ລາຄາທີ່ດິນ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ການຄິດໄລ່ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຈາກການໂອນສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຄືນ

ການຄິດໄລ່ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຈາກການໂອນສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຄືນ ໃຫ້ນໍາໃຊ້ວິທີການປະເມີນລາຄາທີ່ດິນແບບສະເພາະ. ການປະເມີນລາຄາທີ່ດິນແບບສະເພາະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການປະເມີນລາຄາທີ່ດິນ ເພື່ອດຳເນີນການປະເມີນທີ່ດິນແຕ່ລະຕອນ ໂດຍອີງໃສ່ລາຄາຊື້ ຂາຍ ທີ່ດິນຕາມທ້ອງຕະຫຼາດໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ທຽບໃສ່ສີ່ປັດໃຈພື້ນຖານຂອງການປະເມີນຂອງຕອນດິນ ເຊັ່ນ: ຈຸດພິເສດທາງດ້ານທີ່ຕັ້ງພູມສັນຖານຂອງຕອນດິນ; ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທີ່ມີສໍາລັບທີ່ດິນ; ລະດັບການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດ ຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງທີ່ດິນ. ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ເປັນຜູ້ກຳນົດລາຄາທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍຈາກການໂອນສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຄືນດັ່ງກ່າວ ບົນພື້ນຖານການຮັບຮອງຂອງສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ.

2. ການຄິດໄລ່ທົດແທນດິນໄມ້ອຸດສະຫະກໍາ ແລະ ກະສິກໍາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການຄິດໄລ່ ດັ່ງນີ້:

- ການຄິດໄລ່ທົດແທນສໍາລັບປູກເຂົ້າ ຫຼື ພືດລົ້ມລູກ ໃນດ້ານຫຼັກການ ແມ່ນ ຕ້ອງຮັກສາໄວ້ໃຫ້ຊາວກະ ສິກອນເປັນຜູ້ນໍາໃຊ້; ເວັ້ນເສຍແຕ່ໃນກໍລະນີຈໍາເປັນ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ທົດແທນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໂດຍເອົາມູນຄ່າປະເມີນຂອງຜົນລະປູກໃນປີປົກກະຕິຄຸນໃຫ້ຫ້າ;
- ການຄິດໄລ່ທົດແທນ ສໍາລັບປູກຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ໝາກທີ່ເປັນໝາກແລ້ວ ໃຫ້ເອົາ (ຄ່າບຸກເບີກພື້ນທີ່ + ລາຄາເບ້ຍ) + (ຄ່າຮັກສາ x ຈໍານວນປີທີ່ບຸລະນະ) + (ລາຍຮັບຕໍ່ປີ x ໄລຍະປີທີ່ໃຫ້ຜົນຜະລິດ);
- ການຄິດໄລ່ທົດແທນ ສໍາລັບປູກຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ໝາກທີ່ຍັງບໍ່ທັນເປັນໝາກແມ່ນໃຫ້ເອົາ (ຄ່າບຸກເບີກພື້ນທີ່ + ລາຄາເບ້ຍໄມ້) + (ຄ່າຮັກສາ x ອາຍຸບໍ່ເກີນ 5 ປີ);

– ການຄິດໄລ່ທົດແທນສໍາລັບປຸກໄມ້ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ເປັນຢາ ໃຫ້ເອົາ (ຄ່າບຸກເບີກພື້ນທີ່ + ລາຄາເບ້ຍ) + (ຄ່າຮັກສາ x ຈຳນວນປີ);

– ການຄິດໄລ່ທົດແທນ ສໍາລັບໄມ້ປ່ອງ, ໄມ້ເປັນລຳ ໃຫ້ກຳນົດເປັນສູນ ໂດຍອີງໃສ່ການປະເມີນຂອງ ຄະນະກຳມະການປະເມີນຄວາມເສຍຫາຍຊັບສິນເທິງໜ້າດິນ ແລະ ລາຄາທີ່ດິນ ຕາມລາຄາຕົວຈິງໃນເວລາ ນັ້ນ.

ສໍາລັບການກຳນົດຫົວໜ່ວຍລາຄາທີ່ເອົາມາຄິດໄລ່ເປັນຕົ້ນ ຄ່າເບ້ຍໄມ້, ຄ່າບຸກເບີກ, ຄ່າຮັກສາ ຈະມີ ການປ່ຽນແປງໄປຕາມແຕ່ລະໄລຍະ ຕາມກົນໄກເສດຖະກິດຕະຫຼາດ ຫຼື ການເໜັງຕີງຂອງສະພາບເສດຖະກິດ ພາຍໃນປະເທດ.

3. ການຄິດໄລ່ທົດແທນການກຳນົດລາຄາຫົວໜ່ວຍຂອງປະເພດສິ່ງປຸກສ້າງ

ການກຳນົດຫົວໜ່ວຍລາຄາຂອງສິ່ງປຸກສ້າງ ຈະມີການປ່ຽນແປງໄປຕາມແຕ່ລະໄລຍະ ຕາມກົນໄກ ເສດຖະກິດຕະຫຼາດ ຫຼື ການເໜັງຕີງຂອງສະພາບເສດຖະກິດ ພາຍໃນປະເທດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນນິຕິກຳ ສະເພາະ.

ມາດຕາ 78 ການກຳນົດ ແລະ ຈ່າຍຄ່າເສຍຫາຍຈາກການໂອນເອົາສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຄົນ

ຄ່າເສຍຫາຍຈາກການໂອນເອົາສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຄົນ ເພື່ອກິດຈະການສາທາລະນະປະໂຫຍດ ແລະ ກິດ ຈະ ການການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 153 ແລະ 154 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ໃຫ້ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ເປັນຜູ້ກຳນົດ ບົນພື້ນຖານການຮັບຮອງຂອງສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ.

ການຈ່າຍຄ່າເສຍຫາຍຈາກການໂອນເອົາສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຄົນ ຕ້ອງດຳເນີນກ່ອນການໂອນເອົາສິດນຳໃຊ້ທີ່ ດິນນັ້ນຄືນ ໂດຍອີງໃສ່ການປະເມີນລາຄາທີ່ດິນ ແລະ ຊັບສິນ.

ພາກທີ XI

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 79 ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ສ້າງອຸປະສັກ, ຂັດຂວາງ, ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ບັງຂັບ ນາບຊູ່, ມື່ນປະໝາດ ການເຄື່ອນໄຫວປະຕິ ບັດໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ປົດບັງ, ຊຸກເຊື່ອງ ຫຼື ໃຫ້ຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມ ຄວາມເປັນຈິງ;
4. ເປັນສື່ກາງ ໃນການໃຫ້ ຫຼື ຮັບສິນບິນ;
5. ປອມແປງ ເອກະສານ ຫຼື ນຳໃຊ້ເອກະສານປອມ ກ່ຽວກັບວຽກງານເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນ ຂອງລັດ;
6. ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ ຫຼື ໂຄສະນາທັບຖົມ ການຈັດຕັ້ງ, ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ຍ້າຍ, ປ່ຽນແປງ ຫຼື ທຳລາຍ ຫຼັກເຂດແດນທີ່ດິນ;
8. ອົງການຈັດຕັ້ງພັກ, ລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະພັນນັກຮົບເກົ່າລາວ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາ ຊົນ, ອົງການປົກຄອງ ຂັ້ນເມືອງ, ຕາແສງ ແລະ ບ້ານ ລວມທັງລວມໝູ່ທີ່ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ໃຫ້ເຊົ່າ, ສໍາ ປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ;
9. ຫັນປ່ຽນປະເພດທີ່ດິນ ແລະ ເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
10. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 80 ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບຜູ້ເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ຫ້າມສໍາລັບຜູ້ເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ປ້ອມແປງເອກະສານ ຫຼື ນໍາໃຊ້ເອກະສານປອມ, ປອມແປງລາຍເຊັນ ຫຼື ຕາປະທັບ ລວມທັງການສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານກ່ຽວກັບການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ບໍ່ຖືກຕ້ອງກັບຄວາມເປັນຈິງ;
2. ນໍາໃຊ້ສັນຍາເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
3. ໃຫ້, ຮັບ ຫຼື ເປັນສື່ກາງ ໃນການໃຫ້, ຮັບ ສິນບິນ ແກ່ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ປະຕິເສດຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ບໍ່ໃຫ້ການຮ່ວມມື ຫຼື ຂັດຂວາງການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ;
5. ໂຄສະນາຊວນເຊື່ອ ແລະ ແອບອ້າງ ກ່ຽວກັບ ການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເກີນຄວາມເປັນຈິງ;
6. ທຳລາຍຫຼັກຖານ, ເອກະສານກ່ຽວກັບທີ່ດິນ, ຍ້າຍ, ປ່ຽນແປງ ຫຼື ທຳລາຍ ຫຼັກເຂດແດນທີ່ດິນ;
7. ບໍ່ເສຍຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ຄ່າສໍາປະທານ ທີ່ດິນຂອງລັດຕາມສັນຍາ ຕໍ່ເນື່ອງກັນເປັນເວລາ 2 ປີ;
8. ບໍ່ເສຍອາກອນທີ່ດິນຕໍ່ເນື່ອງ 3 ປີ ແລະ ບໍ່ປະຕິບັດພັນທະທາງດ້ານການເງິນອື່ນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ ແລະ ກົດໝາຍ;
9. ບໍ່ໃຫ້ສະເໜີຂໍອະນຸຍາດເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອຈຸດປະສົງຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໃຫ້ໄດ້ເຊັນອະນຸຍາດ ນໍາລັດຖະບານ ຫຼື ສະພາແຫ່ງຊາດ ໂດຍເຮັດສັນຍາຫຼາຍສະບັບ ໃນກິດຈະການດຽວ ຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ຫຼື ແຂວງດຽວ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເນື້ອທີ່ດິນ ເກີນຂອບເຂດສິດ ຂອງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນອະນຸຍາດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດໍາລັດສະບັບນີ້;
10. ນໍາໃຊ້ທີ່ດິນບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ, ນໍາໃຊ້ທີ່ດິນເກີນຂອບເຂດການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ;
11. ບໍ່ດໍາເນີນການເຄື່ອນໄຫວ ຫຼື ດໍາເນີນການແຕ່ບໍ່ມີປະສິດທິພາບ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ;
12. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 81 ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ຫ້າມສໍາລັບສໍາລັບພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ ໜ້າທີ່, ຕຳແໜ່ງ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດ ສ່ວນຕົວ, ຄອບຄົວ, ຍາດພີ່ນ້ອງ ແລະ ພັກພວກຂອງຕົນ;
2. ຂໍເອົາ, ທວງເອົາ ຫຼື ຮັບ, ເປັນສື່ກາງ ໃນການໃຫ້ ຫຼື ຮັບສິນບິນ;
3. ເປັນນາຍໜ້າ, ທີ່ປຶກສາ ໃຫ້ແກ່ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
4. ກົດໝວງ, ຖ່ວງດຶງ, ປອມແປງເອກະສານ, ອອກເອກະສານ ຫຼື ທຳລາຍເອກະສານ ກ່ຽວກັບການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
5. ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ທີ່ເປັນອັນສະເພາະ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
6. ບໍ່ໃຫ້ຄົ້ນຄວ້າ ການອະນຸຍາດເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເກີນຂອບເຂດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ໂດຍເຮັດສັນຍາຫຼາຍສະບັບ ໃນກິດຈະການດຽວ ຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ຫຼື ແຂວງດຽວ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງ ເນື້ອທີ່ດິນເກີນຂອບເຂດສິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດໍາລັດສະບັບນີ້;
7. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ພາກທີ XII
ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດ
ວຽກງານເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ມາດຕາ 82 ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ, ກະຊວງການເງິນ ແລະ ກະຊວງທີ່ຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງ ກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
2. ພະແນກ ກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນແຂວງ;
3. ຫ້ອງການ ກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນເມືອງ.
4. ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ
5. ກະຊວງການເງິນ;
6. ກະຊວງທີ່ຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ.

ມາດຕາ 83 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງ ກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນການຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນການຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເປັນແຜນງານ, ແຜນການ ແລະ ໂຄງການລະອຽດຂອງຕົນ ພ້ອມທັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນການຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ;
4. ຊຸກຍູ້ ແລະ ຊີ້ນຳ ກ່ຽວກັບວຽກງານການ ຈັດສັນທີ່ດິນ, ສໍາຫຼວດວັດແທກ, ຍັງຢືນເນື້ອທີ່ດິນ, ຂຶ້ນທະບຽນອອກໃບຕາດິນລັດ;
5. ຊຸກຍູ້ ແລະ ຊີ້ນຳ ກ່ຽວກັບການກຳນົດຫົວໜ່ວຍທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຈາກການໂອນສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຄືນ ທີ່ຕິດພັນກັບການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ;
6. ສົມທົບກັບບັນດາກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດຳເນີນການສໍາຫຼວດ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນທີ່ດິນ ອອກໃບຍັງຢືນການສໍາຫຼວດ ວັດແທກທີ່ດິນ ກ່ຽວກັບການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງທີ່ຮັບຜິດຊອບໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ແລະ ກະຊວງການເງິນ ເພື່ອເຮັດສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ;
7. ຄົ້ນຄວ້າການສະເໜີຫັນປ່ຽນທີ່ດິນຈາກປະເພດໜຶ່ງ ໄປເປັນທີ່ດິນປະເພດອື່ນ ທີ່ຕິດພັນກັບການໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດຂອງຊາດ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ, ແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ໃຫ້ມີຜົນກະທົບທາງລົບໜ້ອຍທີ່ສຸດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ;

8. ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

9. ເກັບກຳ ຂໍ້ມູນ, ສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າປະເທດ;

10. ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ບຸກຄະລາກອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ;

11. ຮັບ, ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ;

12. ປະສານສົມທົບ ກັບກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

13. ຕິດຕາມການປະຕິບັດພັນທະກ່ຽວກັບທີ່ດິນ, ເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ພັນທະດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ, ການຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່, ການປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ພັນທະຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

14. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຕໍ່ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

15. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 84 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນການຍຸດທະສາດ, ລະບຽບການ, ແຜນງານ, ແຜນການ ແລະ ໂຄງການກ່ຽວກັບວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ;

2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນການຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ;

3. ດຳເນີນການ ຈັດສັນທີ່ດິນ, ສຳຫຼວດວັດແທກ, ຢັ້ງຢືນເນື້ອທີ່ດິນ, ຂຶ້ນທະບຽນອອກໃບຕາດິນລັດ;

4. ປະສານສົມທົບກັບ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ, ຕາແສງ ແລະ ບ້ານ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີ ຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ພິຈາລະນາ ກ່ອນຈະນຳສະເໜີ ສະພາປະຊາຊົນ ຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາ ຮັບຮອງຫົວໜ່ວຍທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຈາກການໂອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຄືນ ທີ່ຕິດພັນກັບການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ;

5. ສົມທົບກັບບັນດາພະແນກການ, ຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ແລະ ບ້ານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດຳເນີນການສຳຫຼວດ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນທີ່ດິນ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ພິຈາລະນາ ກ່ອນຈະອອກໃບຢັ້ງຢືນການສຳຫຼວດ ວັດແທກທີ່ດິນ ກ່ຽວກັບການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ. ຖ້າຫາກການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ທີ່ຂຶ້ນສູນກາງອະນຸຍາດ ຕ້ອງໄດ້ລາຍງານໃຫ້ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພິຈາລະນາ ອອກໃບຢັ້ງຢືນການສຳຫຼວດ ວັດແທກທີ່ດິນ;

6. ຄົ້ນຄວ້າການສະເໜີຫັນປ່ຽນທີ່ດິນຈາກປະເພດໜຶ່ງ ໄປເປັນທີ່ດິນປະເພດອື່ນ ທີ່ຕິດພັນກັບການໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ, ແຜນຈັດສັນທີ່ດິນທ້ອງຖິ່ນ, ແຜນຍຸດທະສາດການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂັ້ນແຂວງ ແລະ ແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຂະແໜງການ ແລະ ໃຫ້ມີຜົນກະທົບທາງລົບໜ້ອຍທີ່ສຸດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ;

7. ເກັບກຳ ຂໍ້ມູນ, ສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

8. ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ບຸກຄະລາກອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ;

9. ຮັບ, ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ;

10. ປະສານສົມທົບ ກັບພະແນກການ, ອົງການອື່ນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ແລະ ບ້ານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

11. ຕິດຕາມການປະຕິບັດພັນທະກ່ຽວກັບທີ່ດິນ, ເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ພັນທະດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ, ການຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່, ການປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ພັນທະ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

12. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຕໍ່ຄະນະກຳມະການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ແລະ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

13. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 85 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນເມືອງ

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນເມືອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນການຍຸດທະສາດ, ລະບຽບການ, ແຜນງານ, ແຜນການ ແລະ ໂຄງການກ່ຽວກັບວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ;

2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນການຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ;

3. ເຂົ້າຮ່ວມ ການຈັດສັນທີ່ດິນ, ສຳຫຼວດວັດແທກ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນທີ່ດິນ ໃນການຢັ້ງຢືນເນື້ອທີ່ດິນ, ຂຶ້ນທະບຽນອອກໃບຕາດິນລັດ, ການກຳນົດຫົວໜ່ວຍທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຈາກການໂອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຄືນ ທີ່ຕິດພັນກັບການເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ;

4. ເຂົ້າຮ່ວມ ການຄົ້ນຄວ້າສະເໜີຫັນປ່ຽນທີ່ດິນຈາກປະເພດໜຶ່ງ ໄປເປັນທີ່ດິນປະເພດອື່ນ ທີ່ຕິດພັນກັບການໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

5. ເຂົ້າຮ່ວມ ການເກັບກຳ ຂໍ້ມູນ, ສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

6. ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ບຸກຄະລາກອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ;

7. ຮັບ, ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ;

8. ປະສານສົມທົບ ກັບຫ້ອງການ, ອົງການອື່ນຂັ້ນເມືອງ, ອົງການປົກຄອງບ້ານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

9. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຕໍ່ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

10. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 86 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນການຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ທີ່ຕິດພັນກັບການເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ;

2. ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນການຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ທີ່ຕິດພັນກັບການເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເປັນແຜນງານ, ແຜນການ ແລະ ໂຄງ ການລະອຽດຂອງຕົນ ພ້ອມທັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;

3. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນການຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ທີ່ຕິດພັນກັບການເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ;

4. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີ ການໂຈະ, ປ່ຽນແປງ ຫຼື ຍົກເລີກ ໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການການລົງທຶນ ທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມເປົ້າໝາຍການລົງທຶນ ຫຼື ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ໄປຕາມສັນຍາ ຫຼື ລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

5. ເກັບກຳ ຂໍ້ມູນ, ສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງ, ປ້ອນຂໍ້ມູນ ແລະ ນຳໃຊ້ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ທີ່ຕິດພັນກັບການເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດຶງດູດການລົງທຶນ;

6. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບບັນດາກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ, ກິດຈະການ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາໂຄງການ, ກິດຈະການລົງທຶນ ໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າປະເທດ;

7. ຊີ້ນຳ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການດຳເນີນການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ໃຫ້ມີຄວາມວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ;

8. ຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ;

9. ພິຈາລະນາອະນຸຍາດ ການລົງທຶນໃນກິດຈະການຄວບຄຸມ, ກິດຈະການສຳປະທານ ແລະ ການລົງທຶນພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ;

10. ຊີ້ນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ໃນການສົ່ງເສີມ ແລະ ດຶງດູດການລົງທຶນ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ;

11. ພິຈາລະນາ ການປ່ຽນແປງ, ການໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກ ການລົງທຶນໃນກິດຈະການຄວບຄຸມ, ກິດຈະການສຳປະທານ, ການລົງທຶນພັດທະນາ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ;

12. ເກັບກຳສະພາບການປະກອບທຶນຈົດທະບຽນ ຂອງຜູ້ລົງທຶນໃນກິດຈະການຄວບຄຸມ ແລະ ກິດຈະການສຳປະທານ ພ້ອມທັງແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ກັບບັນດາກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

13. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມການມອບໝາຍ;

14. ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບ ກັບບັນດາກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄົ້ນຄວ້າບັນຊີກິດຈະການຄວບຄຸມ ແລະ ກິດຈະການສຳປະທານ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ;

15. ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາຂອບໜ້າວຽກ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ພັນທະ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສຳປະທານ;

16. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕໍ່ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

17. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 87 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ກະຊວງການເງິນ

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ກະຊວງການເງິນມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນການຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ການປະຕິ ບັດພັນທະຕ່າງໆທາງດ້ານການເງິນ ເປັນຕົ້ນ ຄ່າເຊົ່າ, ຄ່າສຳປະທານ, ພາສີ, ອາກອນ ແລະ ພັນທະ ການເງິນອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອສະເໜີ ລັດຖະບານ ຟື້ຈາລະນາ;

2. ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນການຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ການປະຕິບັດພັນທະຕ່າງໆທາງດ້ານການເງິນ ເປັນຕົ້ນ ຄ່າເຊົ່າ, ຄ່າສຳປະທານ, ພາສີ, ອາກອນ ແລະ ພັນທະ ການເງິນອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ສັງຄົມ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

3. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນການຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານການປະຕິບັດພັນທະຕ່າງໆທາງດ້ານການເງິນ ເປັນຕົ້ນ ຄ່າເຊົ່າ, ຄ່າສຳປະທານ, ພາສີ, ອາກອນ ແລະ ພັນທະການເງິນອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ສັງຄົມ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

4. ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບບັນດາກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອ ຄົ້ນ ຄວ້າເຮັດສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ;

5. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງ ຫຼື ຍົກເລີກ, ການຖອນ ແລະ ການສິ້ນສຸດສັນຍາ ເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍ, ສັນຍາ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

6. ເກັບກຳ ຂໍ້ມູນ, ສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບສັນຍາເຊົ່າ ແລະ ສຳປະ ທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເຊື່ອມຕໍ່ກັບຖານຂໍ້ມູນເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຢູ່ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງ ແວດລ້ອມ;

7. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບບັນດາກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ ໃນການປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ແລະ ແກ້ໄຂ ບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ;

8. ຕິດຕາມການປະຕິບັດພັນທະ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ;

9. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຕໍ່ ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

10. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 88 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງ ທີ່ຮັບຜິດຊອບໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ

ກະຊວງ ທີ່ຮັບຜິດຊອບໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ, ພະແນກຂັ້ນແຂວງ, ຫ້ອງການຂັ້ນເມືອງ ທີ່ ກ່ຽວ ຂ້ອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

ມາດຕາ 89 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ໃນການປະສານ ສົມທົບ ແລະ ຮ່ວມມື ກັບອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານດັ່ງກ່າວ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 90 ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ;
2. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ການດໍາເນີນໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ກ່ຽວກັບວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ;
4. ປະຕິບັດແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ;
5. ເນື້ອໃນອື່ນ ທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈໍາເປັນ.

ມາດຕາ 91 ຮູບການກວດກາ

ການກວດກາ ມີ ສາມ ຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ຊຶ່ງແມ່ນການກວດກາທີ່ດໍາເນີນໄປຕາມແຜນການ ຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກໍານົດເວລາອັນແນ່ນອນ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຊຶ່ງແມ່ນການກວດການອກແຜນ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈໍາເປັນ ໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາ ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ຊຶ່ງແມ່ນການກວດກາຢ່າງຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາ ຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ໃນການດໍາເນີນການກວດກາວຽກງານການເຊົ່າ ແລະ ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ XIII

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 92 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການປະຕິບັດດໍາລັດສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 93 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ລະເມີດດໍາລັດສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ທາງແພ່ງ ທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ ຫຼື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມກົດໝາຍ.

ພາກທີ XIV

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 94 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ກະຊວງ ກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງ ທີ່ຮັບຜິດຊອບໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ເປັນເຈົ້າການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດໍາລັດສະບັບນີ້.

ກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດໍາລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 95 ຜົນສັກສິດ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນທີ.....ເປັນຕົ້ນໄປ

ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ປະສານສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ກວດກາຄືນ ໂຄງການເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຖ້າຫາກເຫັນວ່າ ໂຄງການໃດ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນມີໃບຕາດິນລັດ ໃຫ້ອອກແຈ້ງການເຖິງ ຜູ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນ ດຳເນີນການຂໍຂຶ້ນ ທະບຽນອອກໃບຕາດິນລັດ ຕາມກຳນົດເວລາ ຂອງສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດທີ່ຍັງເຫຼືອ ພາຍໃນ ກຳນົດເວລາ ສາມ ເດືອນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບແຈ້ງການເປັນຕົ້ນໄປ.

ດຳລັດສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນດຳລັດວ່າດ້ວຍການເອົາທີ່ດິນຂອງລັດ ໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ ສະບັບເລກທີ 135/ນຍ, ລົງວັນທີ 25 ພຶດສະພາ 2009.

ຕາງໜ້າລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ
ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ